

DYREKTYWY

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY 2010/78/UE

z dnia 24 listopada 2010 r.

w sprawie zmiany dyrektyw 98/26/WE, 2002/87/WE, 2003/6/WE, 2003/41/WE, 2003/71/WE, 2004/39/WE, 2004/109/WE, 2005/60/WE, 2006/48/WE, 2006/49/WE i 2009/65/WE w odniesieniu do uprawnień Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) oraz Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 50, art. 53 ust. 1, art. 62 i 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego ⁽¹⁾

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Kryzys finansowy w latach 2007 i 2008 ujawnił istotne braki w nadzorze finansowym, zarówno w poszczególnych przypadkach, jak i w całym systemie finansowym. Nadzór oparty na modelach krajowych nie nadąża za globalizacją finansową i rzeczywistością, w której europejskie rynki finansowe są zintegrowane i połączone, a liczne instytucje finansowe działają na szczeblu transgranicznym. Kryzys ujawnił braki w zakresie współpracy, koordynacji, spójnego stosowania przepisów Unii i zaufania pomiędzy właściwymi organami krajowymi.
- (2) Przed kryzysem i w jego trakcie Parlament Europejski w kilku rezolucjach wezwał do podjęcia działań mających na celu zwiększenie integracji nadzoru w Europie, aby zapewnić faktycznie równe warunki uczestnictwa w rynku

dla wszystkich podmiotów na szczeblu unijnym i odzwierciedlić coraz większą integrację rynków finansowych w Unii (w swoich rezolucjach z dnia 13 kwietnia 2000 r. w sprawie komunikatu Komisji dotyczącego wprowadzania ram dla rynków finansowych: plan działania, z dnia 21 listopada 2002 r. w sprawie zasad nadzoru ostrożnościowego w Unii Europejskiej, z dnia 11 lipca 2007 r. w sprawie polityki usług finansowych (2005–2010) – białej księgi, z dnia 23 września 2008 r. z zaleceniami dla Komisji w sprawie funduszy hedgingowych i niepublicznego rynku kapitałowego i z dnia 9 października 2008 r. z zaleceniami dla Komisji w sprawie działań następczych w związku ze sprawozdaniem Lamfalussy'ego: przyszła struktura nadzoru oraz w swych stanowiskach z dnia 22 kwietnia 2009 r. w sprawie zmienionego wniosku w sprawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Solvency II) i z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie agencji ratingowych).

- (3) W listopadzie 2008 r. Komisja utworzyła grupę wysokiego szczebla pod przewodnictwem Jacques'a de Larosière'a w celu zalecenia sposobu wzmocnienia ram nadzorczych dla lepszej ochrony obywateli i zbudowania zaufania do systemu finansowego. W swoim sprawozdaniu końcowym przedstawionym w dniu 25 lutego 2009 r. (zwanym dalej „sprawozdaniem grupy de Larosière'a”) grupa wysokiego szczebla zaleciła wzmocnienie ram nadzorczych, aby zmniejszyć groźbę wystąpienia w przyszłości kryzysów finansowych i ograniczyć ich skutki. Zaleciła ona daleko idące reformy struktury nadzoru nad sektorem finansowym w Unii. W sprawozdaniu grupy de Larosière'a wyrażono również opinię, że należy stworzyć Europejski System Nadzoru Finansowego (ESNF) złożony z trzech Europejskich Urzędów Nadzoru, z których każdy byłby odpowiedzialny za jeden sektor: bankowości, papierów wartościowych oraz ubezpieczeń i pracowniczych programów emerytalnych, a także że należy powołać Europejską Radę ds. Ryzyka Systemowego.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 18 marca 2010 r. (Dz.U. C 87 z 1.4.2010, s. 1).

⁽²⁾ Opinia z dnia 18 marca 2010 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 22 września 2010 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 17 listopada 2010 r.

- (4) W swoim komunikacie z dnia 4 marca 2009 r. zatytułowanym „Realizacja europejskiego planu naprawy” Komisja zaproponowała przedstawienie wniosku legislacyjnego w sprawie utworzenia ESNF, natomiast w komunikacie z dnia 27 maja 2009 r. zatytułowanym „Europejski nadzór finansowy” przedstawiła więcej informacji dotyczących możliwej struktury nowych ram nadzorczych.
- (5) W konkluzjach po posiedzeniu w dniach 18 i 19 czerwca 2009 r. Rada Europejska zaleciła utworzenie Europejskiego Systemu Nadzoru Finansowego złożonego z trzech nowych Europejskich Urzędów Nadzoru. System ten powinien mieć na celu podniesienie jakości i zwiększenie spójności nadzoru krajowego, wzmocnienie nadzoru nad grupami transgranicznymi oraz opracowanie jednolitego europejskiego zbioru przepisów obowiązującego wszystkie instytucje finansowe na rynku wewnętrznym. Rada Europejska podkreśliła, że Europejskie Urzędy Nadzoru powinny również mieć uprawnienia nadzorcze w stosunku do agencji ratingowych oraz zwróciła się do Komisji o przygotowanie konkretnych wniosków legislacyjnych dotyczących możliwości odgrywania przez ESNF istotnej roli w sytuacjach kryzysowych.
- (6) W dniu 23 września 2009 r. Komisja przyjęła wnioski legislacyjne w sprawie trzech rozporządzeń ustanawiających ESNF, w tym utworzenie trzech Europejskich Urzędów Nadzoru.
- (7) Aby ESNF mógł działać efektywnie, konieczne są zmiany w aktach prawnych Unii w obszarach objętych zakresem działania trzech Europejskich Urzędów Nadzoru. Zmiany takie dotyczą określenia zakresu niektórych uprawnień Europejskich Urzędów Nadzoru, włączenia niektórych ich uprawnień ustanowionych w aktach prawnych Unii oraz poprawek mających na celu zapewnienie ich sprawnego i skutecznego funkcjonowania w ramach ESNF.
- (8) Powołaniu trzech Europejskich Urzędów Nadzoru towarzyszyć powinno opracowanie jednolitego zbioru przepisów, który zapewni spójną harmonizację i jednakowe stosowanie prawodawstwa, a tym samym przyczyni się do bardziej efektywnego działania rynku wewnętrznego.
- (9) Rozporządzenia ustanawiające ESNF przewidują możliwość opracowywania przez Europejskie Urzędy Nadzoru projektów standardów technicznych w obszarach ściśle określonych w odpowiednich przepisach, które to projekty będą przedstawiane Komisji do przyjęcia zgodnie z art. 290 i 291 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) w drodze aktów delegowanych lub wykonawczych. Niniejsza dyrektywa powinna określać pierwszy zbiór takich obszarów i nie ogranicza możliwości włączenia w przyszłości innych obszarów.
- (10) Odpowiednie przepisy powinny określać obszary, w których Europejskie Urzędy Nadzoru są uprawnione do opracowywania projektów standardów technicznych, jak również sposób przyjmowania tych projektów. W przypadku aktów delegowanych odpowiednie prawodawstwo powinno określać elementy, warunki i wymogi wyszczególnione w art. 290 TFUE.
- (11) Wyznaczając obszary, dla których opracowywane będą standardy techniczne, należy zachować odpowiednią równowagę między potrzebą opracowania jednolitego zbioru zharmonizowanych przepisów a dążeniem do uniknięcia nadmiernie skomplikowanych uregulowań i ich zbyt skomplikowanego egzekwowania. Należy wybrać tylko te obszary, w przypadku których spójne przepisy techniczne przyczynią się istotnie i skutecznie do osiągnięcia celów odnoszących przepisów przy jednoczesnym zagwarantowaniu, że decyzje o charakterze wyborów właściwej polityki będą podejmowane przez Parlament Europejski, Radę i Komisję przy zachowaniu zwykłych procedur.
- (12) Kwestie, w zakresie których wydawane będą standardy techniczne, powinny być rzeczywiście kwestiami jedynie technicznymi, wymagającymi do ich opracowania wiedzy specjalistycznej ekspertów w dziedzinie nadzoru. Standardy techniczne przyjęte jako akty delegowane powinny dalej rozwijać, definiować i określać warunki dla spójnej harmonizacji przepisów zawartych w aktach prawnych będących podstawą ich wydania przyjętych przez Parlament Europejski i Radę, uzupełniających lub zmieniających niektóre inne niż istotne elementy aktu ustawodawczego. Standardy techniczne przyjęte jako akty wykonawcze powinny określać warunki jednolitego stosowania prawnie wiążących aktów Unii. Opracowywanie standardów technicznych nie powinno się wiązać z dokonywaniem wyborów w zakresie polityki.
- (13) W przypadku regulacyjnych standardów technicznych właściwe jest wprowadzenie procedury przewidzianej w art. 10–14 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego) ⁽¹⁾, w art. 10–14 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) ⁽²⁾ i w art. 10–14 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) ⁽³⁾ Wykonawcze standardy techniczne powinny być przyjmowane zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 i w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010. Rada Europejska zatwierdziła czteropoziomą procedurę Lamfalussy’ego, aby proces przyjmowania przepisów unijnych w dziedzinie finansów uczynić efektywniejszym i bardziej przejrzystym. Komisja w wielu obszarach jest uprawniona do przyjmowania środków poziomu drugiego i obecnie obowiązują liczne rozporządzenia i dyrektywy poziomu drugiego opracowywane przez Komisję. W przypadku gdy regulacyjne standardy techniczne są sporządzane w celu dalszego rozwoju, doprecyzowywania lub określania warunków stosowania takich środków poziomu drugiego, powinny być one przyjmowane dopiero po przyjęciu właściwych środków poziomu drugiego i powinny być zgodne z treścią danego środka poziomu drugiego.

⁽¹⁾ Zob. s. 12 niniejszego Dziennika Urzędowego.

⁽²⁾ Zob. s. 48 niniejszego Dziennika Urzędowego.

⁽³⁾ Zob. s. 84 niniejszego Dziennika Urzędowego.

- (14) Wiążące standardy techniczne przyczyniają się do opracowania jednolitego zbioru przepisów dotyczących prawodawstwa w dziedzinie usług finansowych, co zostało wskazane przez Radę Europejską w konkluzjach z czerwca 2009 roku. Jako że pewne wymogi zawarte w aktach ustawodawczych Unii nie są w pełni zharmonizowane, oraz zgodnie z zasadą ostrożności w zakresie nadzoru, wiążące standardy techniczne rozwijające, doprecyzowujące lub określające warunki stosowania tych wymogów nie powinny uniemożliwiać państwom członkowskim wymagania dodatkowych informacji ani nakładania ostrzejszych wymogów. Standardy techniczne powinny zatem umożliwiać państwom członkowskim takie działanie w konkretnych obszarach, jeżeli taka uznaniowość jest przewidziana w tych aktach ustawodawczych.
- (15) Zgodnie z rozporządzeniami ustanawiającymi ESNF, przed przedstawieniem standardów technicznych Komisji Europejskie Urzędy Nadzoru powinny przeprowadzić, w stosownych przypadkach, otwarte konsultacje publiczne dotyczące tych standardów oraz dokonać analizy ewentualnych kosztów i korzyści z nimi związanych.
- (16) Standardy techniczne powinny dopuszczać stosowanie środków przejściowych w ramach odpowiednich terminów, jeżeli koszty natychmiastowego wdrożenia byłyby zbyt wysokie w porównaniu z korzyściami, które mogłyby to przynieść.
- (17) Rozporządzenia ustanawiające ESNF przewidują mechanizm rozstrzygania sporów między właściwymi organami krajowymi. W przypadku gdy właściwy organ nie zgadza się ze stosowaniem procedury, działaniem lub niepodjęciem działań przez inny właściwy organ w dziedzinach określonych w aktach prawnych Unii zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1093/2010, rozporządzeniem (UE) nr 1094/2010 i rozporządzeniem (UE) nr 1095/2010, w których zgodnie z odpowiednimi przepisami wymagana jest współpraca, koordynacja lub wspólny proces decyzyjny ze strony właściwych organów krajowych więcej niż jednego państwa członkowskiego, Europejskie Urzędy Nadzoru na wniosek jednego z zainteresowanych właściwych organów powinny mieć możliwość podjęcia działań mających na celu umożliwienie tym organom wypracowania porozumienia w terminie określonym przez Europejski Urząd Nadzoru, który powinien uwzględniać odpowiednie terminy określone we właściwym prawodawstwie, jak również pilność i złożoność sporu. Jeśli spór będzie trwał nadal, Europejskie Urzędy Nadzoru powinny mieć możliwość rozstrzygnięcia sprawy.
- (18) Rozporządzenia ustanawiające Europejskie Urzędy Nadzoru wymagają, aby sytuacje, w których zastosować można mechanizm rozstrzygania sporów między właściwymi organami krajowymi, zostały określone w przepisach sektorowych. Niniejsza dyrektywa powinna określić początkowy wykaz takich sytuacji i nie powinna ograniczać możliwości dopisania kolejnych sytuacji w przyszłości. Niniejsza dyrektywa nie powinna uniemożliwiać Europejskim Urzędom Nadzoru działania zgodnie z innymi uprawnieniami ani wypełniania zadań określonych w rozporządzeniach je ustanawiających, w tym również przeprowadzania
- niewiążącej mediacji oraz dążenia do konsekwentnego, wydajnego i skutecznego stosowania aktów prawnych Unii. Ponadto w obszarach, w których odpowiedni akt prawny przewiduje już pewną formę niewiążącej mediacji lub w których istnieją terminy na podejmowanie wspólnych decyzji przez jeden lub więcej właściwych organów krajowych, zmiany są konieczne dla zapewnienia jasności i zminimalizowania zakłóceń w procesie podejmowania wspólnych decyzji, lecz również po to, by w razie konieczności spór mogły rozstrzygnąć Europejskie Urzędy Nadzoru. Wiążąca procedura rozstrzygania sporów została opracowana w celu rozwiązywania sytuacji, w których właściwe organy krajowe nie są w stanie porozumieć się między sobą w kwestiach proceduralnych lub materialnych dotyczących zgodności z aktami prawnymi Unii.
- (19) W związku z tym niniejsza dyrektywa powinna określać sytuacje, w których zachodzi potrzeba rozstrzygnięcia kwestii proceduralnych lub materialnych w zakresie zgodności z prawem Unii oraz w których właściwe organy krajowe nie są w stanie rozstrzygnąć danej kwestii we własnym zakresie. W takiej sytuacji jeden z zaangażowanych w spór właściwych organów krajowych powinien móc zgłosić daną kwestię odpowiedniemu Europejskiemu Urzędowi Nadzoru. Europejski Urząd Nadzoru powinien działać zgodnie z rozporządzeniem ustanawiającym ten Urząd oraz niniejszą dyrektywą. Odpowiedni Europejski Urząd Nadzoru powinien móc wymagać, ze skutkiem wiążącym, od właściwych organów podjęcia konkretnych działań lub zrezygnowania z nich w celu rozstrzygnięcia danej sprawy oraz zapewnienia zgodności z prawem Unii. W przypadkach gdy odnośne akty prawne Unii przyznają państwu członkowskiemu uprawnienia dyskrecjonalne, decyzje podjęte przez Europejski Urząd Nadzoru nie powinny zastępować wykonywania, zgodnie z prawem Unii, tych uprawnień dyskrecjonalnych przez właściwe organy.
- (20) Dyrektywa 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe⁽¹⁾ przewiduje mechanizmy mediacji lub wspólnego podejmowania decyzji w zakresie określania oddziałów istotnych do celów członkostwa w kolegiach organów nadzoru, zatwierdzania modeli i oceny ryzyka grupy. We wszystkich tych obszarach zmiany powinny jasno określać, że w razie zaistnienia sporu, Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Bankowego), w określonym przedziale czasowym, może rozstrzygnąć spór, wykorzystując procedurę opisaną w rozporządzeniu (UE) nr 1093/2010. Takie podejście precyzuje, że o ile Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Bankowego) nie powinien zastępować wykonywania uprawnień dyskrecjonalnych przez właściwe organy zgodnie z prawem Unii, to rozstrzygnięcie sporów i wzmocnienie współpracy powinno być możliwe przed podjęciem ostatecznej decyzji lub wydaniem decyzji wobec instytucji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 177 z 30.6.2006, s. 1.

- (21) Aby zapewnić płynne przekazanie nowym Europejskim Urzędowi Nadzoru obecnych zadań Komitetu Europejskich Organów Nadzoru Bankowego, Komitetu Europejskich Organów Nadzoru ds. Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych oraz Komitetu Europejskich Organów Nadzoru nad Rynkiem Papierów Wartościowych, odniesienia do tych komitetów należy zastąpić w stosownym prawodawstwie odniesieniami odpowiednio do: Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Bankowego), Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) oraz Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych).
- (22) Aby ramy, o których mowa w TFUE, były w pełni skuteczne, należy dostosować i zastąpić uprawnienia wykonawcze przewidziane w art. 202 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (Traktat WE) odpowiednimi postanowieniami zgodnie z art. 290 i 291 TFUE. Przeglądu tego należy dokonać w ciągu trzech lat od wejścia w życie Traktatu z Lizbony, a pozostałe uprawnienia przyznane na mocy art. 202 Traktatu WE powinny z tym dniem przestać obowiązywać.
- (23) Dostosowanie procedur komitetowych do TFUE, a zwłaszcza do jego art. 290 i 291, powinno przebiegać w sposób odpowiedni do każdego przypadku. W celu uwzględnienia technicznego rozwoju rynków finansowych oraz określenia wymogów ustanowionych w dyrektywach zmienionych niniejszą dyrektywą Komisja powinna być uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 290 TFUE.
- (24) Parlament Europejski i Rada powinny dysponować trzymiesięcznym okresem od daty powiadomienia na zgłoszenie sprzeciwu wobec aktu delegowanego. Z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady powinno być możliwe przedłużenie tego okresu o trzy miesiące w zakresie obszarów budzących duże zaniepokojenie. Parlament Europejski i Rada powinny mieć również możliwość informowania pozostałych instytucji, że nie zamierzają zgłaszać sprzeciwu. Takie wczesne zatwierdzanie aktów delegowanych jest szczególnie wskazane w razie konieczności przestrzegania terminów, np. w przypadku gdy w akcie podstawowym określono harmonogramy dotyczące przyjmowania przez Komisję aktów delegowanych.
- (25) W deklaracji (nr 39) dotyczącej art. 290 TFUE, dołączonej do aktu końcowego konferencji międzyrządowej, która przyjęła Traktat z Lizbony, uczestnicy konferencji odnotowali wyrażony przez Komisję zamiar dalszego konsultowania się z ekspertami powołanymi przez państwa członkowskie podczas przygotowywania projektów aktów delegowanych w dziedzinie usług finansowych zgodnie z ustaloną praktyką.
- (26) Nowa struktura nadzoru ustanowiona w ramach ESNF będzie wymagać ścisłej współpracy pomiędzy właściwymi organami krajowymi a Europejskimi Urzędami Nadzoru. Zmiany w odpowiednim prawodawstwie powinny zapewnić wyeliminowanie przeszkód prawnych utrudniających wykonywanie obowiązków w zakresie wymiany informacji przewidzianej w rozporządzeniach ustanawiających Europejskie Urzędy Nadzoru.
- (27) Informacje przekazywane lub wymieniane pomiędzy właściwymi organami a Europejskimi Urzędami Nadzoru lub ERRS, powinny podlegać obowiązkowi zachowania tajemnicy służbowej, jakiemu podlegają osoby obecnie lub w przeszłości zatrudnione przez właściwe organy otrzymujące informacje.
- (28) Rozporządzenia ustanawiające ESNF przewidują, że Europejskie Urzędy Nadzoru mogą nawiązywać kontakty z organami nadzoru z państw trzecich i zapewniać pomoc w przygotowywaniu decyzji w sprawie równoważności systemów nadzoru w państwach trzecich. Należy zatem zmienić dyrektywę 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych ⁽¹⁾ oraz dyrektywę 2006/48/WE, aby umożliwić Europejskim Urzędowi Nadzoru zawieranie umów o współpracy z państwami trzecimi oraz wymianę informacji w sytuacjach, gdy wspomniane państwa trzecie mogą zagwarantować ochronę tajemnicy zawodowej.
- (29) Stworzenie jednolitego skonsolidowanego wykazu lub rejestru dla każdej kategorii instytucji finansowych w Unii, będące obecnie obowiązkiem każdego właściwego organu krajowego, przyczyni się do poprawy przejrzystości i będzie bardziej odpowiednie w kontekście sytuacji na jednolitym rynku finansowym. Europejskim Urzędowi Nadzoru należy powierzyć zadanie sporządzania, publikacji i regularnej aktualizacji rejestrów i wykazów instytucji finansowych w Unii. Te wykazy i rejestry dotyczą wykazów zezwoleń na wykonywanie działalności wydawanych instytucjom kredytowym przez właściwe organy krajowe, rejestrów wszystkich przedsiębiorstw inwestycyjnych i wykazów rynków regulowanych na mocy dyrektywy 2004/39/WE. Podobnie Europejskiemu Urzędowi Nadzoru (Europejskiemu Urzędowi Nadzoru nad Giełdami i Papierami Wartościowymi) należy powierzyć zadanie sporządzania, publikacji i regularnej aktualizacji wykazu zatwierdzonych prospektów emisyjnych i świadectw zatwierdzenia na mocy dyrektywy 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. w sprawie prospektu emisyjnego publikowanego w związku z publiczną ofertą lub dopuszczeniem do obrotu papierów wartościowych ⁽²⁾.
- (30) W obszarach, w których Europejskie Urzędy Nadzoru są zobligowane do opracowywania projektów standardów technicznych, standardy te powinny zostać przedstawione Komisji w terminie trzech lat od powołania Europejskich Urzędów Nadzoru, o ile w odnośnym akcie ustawodawczym nie przewidziano innego terminu.
- (31) Zadania Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru nad Giełdami i Papierami Wartościowymi) w odniesieniu do dyrektywy 98/26/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 maja 1998 r. w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych ⁽³⁾ powinny pozostawać bez uszczerbku dla kompetencji Europejskiego Systemu Banków Centralnych w zakresie wspierania należytego funkcjonowania systemów płatniczych zgodnie z art. 127 ust. 2 tiret czwarte TFUE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 145 z 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 345 z 31.12.2003, s. 64.

⁽³⁾ Dz.U. L 166 z 11.6.1998, s. 45.

- (32) Standardy techniczne, które ma opracować Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru nad Ubezpieczeniami i Pracowniczymi Programami Emerytalnymi) zgodnie z niniejszą dyrektywą i w odniesieniu do dyrektywy 2003/41/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad takimi instytucjami ⁽¹⁾ powinna pozostawać bez uszczerbku dla kompetencji państw członkowskich w zakresie wymogów ostrożnościowych dotyczących takich instytucji, zgodnie z dyrektywą 2003/41/WE.
- (33) Zgodnie z art. 13 ust. 5 dyrektywy 2003/71/WE właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego może delegować zatwierdzenie prospektu emisyjnego właściwemu organowi innego państwa członkowskiego, z zastrzeżeniem uzyskania zgody tego właściwego organu. Zgodnie z art. 28 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 należy powiadamiać Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru nad Giełdami i Papierami Wartościowymi) o takich porozumieniach w sprawie delegowania co najmniej miesiąc przed ich wejściem w życie. Zważywszy jednak na doświadczenie związane z delegowaniem zatwierdzenia na mocy dyrektywy 2003/71/WE, która przewiduje krótsze terminy, właściwe jest niestosowanie do tego delegowania art. 28 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.
- (34) Nie jest obecnie konieczne, aby Europejskie Urzędy Nadzoru opracowywał projekt standardów technicznych dotyczących obowiązujących wymogów, zgodnie z którymi osoby, które faktycznie kierują działalnością przedsiębiorstw inwestycyjnych, instytucji kredytowych, UCITS i ich spółek zarządzających, cieszą się wystarczająco nieposzlakowaną opinią i mają wystarczające doświadczenie do zapewnienia należytego i ostrożnego zarządzania tymi podmiotami. Z uwagi na znaczenie tych wymogów Europejskie Urzędy Nadzoru powinny jednak traktować priorytetowo określanie w wytycznych najlepszych praktyk oraz zapewnianie dostosowania praktyk nadzorczych i ostrożnościowych do tych najlepszych praktyk. Europejskie Urzędy Nadzoru powinny analogicznie określać najlepsze praktyki i zapewniać zbieżność w odniesieniu do wymogów ostrożnościowych dotyczących siedzib zarządców tych instytucji.
- (35) Jednolity zbiór przepisów UE mający zastosowanie do wszystkich instytucji finansowych na rynku wewnętrznym powinien zapewnić odpowiednią harmonizację kryteriów i metod stosowanych przez właściwe organy do oceny ryzyka instytucji kredytowych. W szczególności celem opracowania projektu standardów technicznych w odniesieniu do metody ratingów wewnętrznych, zaawansowanej metody pomiaru oraz wewnętrznych metod dotyczących ryzyka rynkowego, zgodnie z niniejszą dyrektywą, powinno być zapewnienie jakości i pewności takich metod, a także spójności ich przeglądów dokonywanych przez właściwe organy. Te standardy techniczne powinny umożliwiać właściwym organom, aby zezwalały instytucjom finansowym na opracowywanie różnych podejść na podstawie ich doświadczeń i specyficznych potrzeb, zgodnie z wymogami określonymi w dyrektywie 2006/48/WE i dyrektywie 2006/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie adekwatności kapitałowej firm inwestycyjnych i instytucji kredytowych ⁽²⁾ oraz z zastrzeżeniem spełnienia wymogów wynikających z właściwych standardów technicznych.
- (36) Ponieważ cele niniejszej dyrektywy, a mianowicie usprawnienie funkcjonowania rynku wewnętrznego poprzez zapewnienie powszechnej, skutecznej i spójnej regulacji ostrożnościowej, ochronę deponentów, inwestorów i beneficjentów, a – co za tym idzie – przedsiębiorstw i konsumentów, ochronę integralności, wydajności i sprawnego działania rynków finansowych, utrzymanie stabilności i trwałości systemu finansowego, utrzymanie gospodarki realnej, ochrona finansów publicznych i wzmocnienie międzynarodowej koordynacji nadzoru finansowego, nie mogą być osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast z uwagi na zakres działania możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia wyżej opisanych celów.
- (37) Do dnia 1 stycznia 2014 r. Komisja powinna zdać Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące przedkładania przez Europejskie Urzędy Nadzoru projektów standardów technicznych przewidzianego w niniejszej dyrektywie oraz przedstawić wszelkie stosowne wnioski.
- (38) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 98/26/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 maja 1998 r. w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych ⁽³⁾, dyrektywę 2002/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie dodatkowego nadzoru nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń oraz przedsiębiorstwami inwestycyjnymi konglomeratu finansowego ⁽⁴⁾, dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie wykorzystywania poufnych informacji i manipulacji na rynku (nadużyć na rynku) ⁽⁵⁾, dyrektywę 2003/41/WE, dyrektywę 2003/71/WE, dyrektywę 2004/39/WE, dyrektywę 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym ⁽⁶⁾, dyrektywę 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu ⁽⁷⁾, dyrektywę 2006/48/WE, dyrektywę 2006/49/WE 2009/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) ⁽⁸⁾,

⁽²⁾ Dz.U. L 177 z 30.6.2006, s. 201.

⁽³⁾ Dz.U. L 166 z 11.6.1998, s. 45.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 35 z 11.2.2003, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 96 z 12.4.2003, s. 16.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 390 z 31.12.2004, s. 38.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 309 z 25.11.2005, s. 15.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 32.

⁽¹⁾ Dz.U. L 235 z 23.9.2003, s. 10.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Zmiany w dyrektywie 98/26/WE

W dyrektywie 98/26/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 6 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Państwo członkowskie, o którym mowa w ust. 2, natychmiast informuje Europejską Radę ds. Ryzyka Systemowego, pozostałe państwa członkowskie i Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) (zwany dalej »EUNGiPW«), ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 (*).

(*) Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84.”;

- 2) w art. 10 ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie określają systemy, które mają zostać objęte zakresem stosowania niniejszej dyrektywy, oraz odpowiednich operatorów systemów, którzy mają zostać objęci zakresem stosowania niniejszej dyrektywy, a także zgłaszają dane systemy i operatorów EUNGiPW i informują go o władzach wyznaczonych zgodnie z art. 6 ust. 2. EUNGiPW publikuje te informacje na swojej stronie internetowej”;

- 3) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 10a

1. Właściwe władze współpracują z EUNGiPW do celów niniejszej dyrektywy zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1095/2010.

2. Właściwe władze niezwłocznie udzielają EUNGiPW wszelkich informacji niezbędnych mu do wypełniania jego obowiązków zgodnie z art. 35 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010”.

Artykuł 2

Zmiany w dyrektywie 2002/87/WE

W dyrektywie 2002/87/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 4 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Koordynator wyznaczony zgodnie z art. 10 informuje przedsiębiorstwo dominujące stojące na czele grupy lub, w przypadku braku przedsiębiorstwa dominującego, podmiot objęty regulacją, o najwyższej sumie bilansowej w najważniejszym sektorze finansowym w grupie, o tym, że grupa została zidentyfikowana jako konglomerat finansowy oraz że wyznaczono koordynatora.

Koordynator informuje również właściwe władze, które udzieliły zezwolenia objętym regulacją podmiotom należącym do grupy, oraz właściwe władze państwa członkowskiego, w którym mieści się siedziba zarządu finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, jak również Wspólny Komitet Europejskich Urzędów

Nadzoru ustanowiony art. 54 odpowiednio rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego) (*), rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) (**) oraz rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) (***) (zwany dalej »Wspólnym Komitetem«).

(*) Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12.

(**) Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 48.

(***) Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84.”;

- b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. Wspólny Komitet publikuje na swojej stronie internetowej wykaz zidentyfikowanych konglomeratów finansowych i aktualizuje go. Informacje te są dostępne poprzez hiperłącze na stronie internetowej każdego z Europejskich Urzędów Nadzoru.”;

- 2) w art. 9 ust. 2 dodaje się literę w brzmieniu:

„d) uzgodnienia dotyczące wnoszenia wkładu na rzecz i tworzenia, w razie potrzeby, odpowiednich ustaleń i planów naprawczych. Takie uzgodnienia są systematycznie aktualizowane.”;

- 3) tytuł sekcji 3 otrzymuje brzmienie:

„ŚRODKI MAJĄCE ZA ZADANIE UŁATWIĆ SPRAWOWANIE DODATKOWEGO NADZORU I WYKONYWANIE UPRAWNIEN WSPÓLNEGO KOMITETU”;

- 4) w sekcji 3 dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 9a

Rola Wspólnego Komitetu

Zgodnie z art. 56 odpowiednio rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, z art. 56 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 oraz z art. 56 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 Wspólny Komitet zapewnia spójny międzysektorowy i transgraniczny nadzór oraz zgodność z przepisami unijnymi.”;

- 5) art. 10 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W celu zapewnienia właściwego dodatkowego nadzoru nad objętymi regulacją podmiotami należącymi do konglomeratu finansowego koordynator indywidualny, odpowiedzialny za koordynację i sprawowanie dodatkowego nadzoru, jest wyznaczany spośród właściwych władz danych państw członkowskich, włącznie z państwem członkowskim, w którym znajduje się siedziba zarządu finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej. Dane identyfikacyjne koordynatora są publikowane na stronie internetowej Wspólnego Komitetu.”;

- 6) w art. 11 ust. 1 akapit drugi zastępuje się akapitami w brzmieniu:

„W celu uproszczenia i ustanowienia dodatkowego nadzoru, opierając się na szerokiej podstawie prawnej, koordynator oraz inne odpowiednie właściwe władze i, w razie potrzeby, inne zaangażowane właściwe władze wprowadzają ustalenia koordynacyjne. Ustalenia koordynacyjne mogą obejmować powierzenie dodatkowych zadań koordynatorowi i wyszczególnienie procedur dotyczących procesu podejmowania decyzji między odpowiednimi właściwymi władzami, jak określono w art. 3 i 4, art. 5 ust. 4, art. 6, art. 12 ust. 2, art. 16 i 18, jak również dotyczące współpracy z innymi właściwymi władzami.

Zgodnie z art. 8 oraz procedurami ustalonymi w art. 56 odpowiednio rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, art. 56 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 oraz w art. 56 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 Europejskie Urzędy Nadzoru za pośrednictwem Wspólnego Komitetu opracowują wytyczne mające na celu osiągnięcie zbieżności praktyk nadzoru pod względem spójności ustaleń koordynacyjnych w zakresie nadzoru zgodnie z art. 131a dyrektywy 2006/48/WE oraz art. 248 ust. 4 dyrektywy 2009/138/WE.”;

- 7) w art. 12 ust. 1 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Właściwe władze mogą również wymieniać informacje, które mogą być potrzebne do celów wykonania powierzonych im zadań dotyczących objętych regulacją podmiotów należących do konglomeratu finansowego, zgodnie z zasadami sektorowymi, z następującymi organami: bankami centralnymi, Europejskim Systemem Banków Centralnych, Europejskim Bankiem Centralnym oraz Europejską Radą ds. Ryzyka Systemowego zgodnie z art. 15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1092/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie wspólnotowego nadzoru makroostrożnościowego nad systemem finansowym i ustanowienia Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego (*).

(*) Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 1.”;

- 8) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 12a

Współpraca i wymiana informacji ze Wspólnym Komitetem

1. Właściwe władze współpracują ze Wspólnym Komitetem dla celów niniejszej dyrektywy zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1093/2010, rozporządzeniem (UE) nr 1094/2010 oraz rozporządzeniem (UE) nr 1095/2010.

2. Właściwe władze przekazują niezwłocznie Wspólnemu Komitetowi wszelkie informacje niezbędne mu do wypełniania obowiązków zgodnie z art. 35 odpowiednio rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, art. 35 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 oraz art. 35 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

- 9) art. 14 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie zapewniają, by nie istniały żadne przeszkody prawne w ramach ich jurysdykcji zabraniające osobom fizycznym i prawnym objętym zakresem dodatkowego nadzoru wymiany między sobą wszelkich informacji właściwych do celów dodatkowego nadzoru, bez względu na to, czy są one podmiotem objętym regulacją, oraz wymiany informacji zgodnie z niniejszą dyrektywą, a także z Europejskimi Urzędami Nadzoru zgodnie z art. 35 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, art. 35 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 oraz art. 35 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, w razie konieczności za pośrednictwem Wspólnego Komitetu.”;

- 10) w art. 16 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Bez uszczerbku dla art. 17 ust. 2 państwa członkowskie mogą ustalić, jakie środki mogą podejmować właściwe władze w odniesieniu do holdingowych spółek finansowych o działalności mieszanej. Zgodnie z procedurą określoną w art. 16 oraz 56 odpowiednio rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 oraz rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 Europejskie Urzędy Nadzoru za pośrednictwem Wspólnego Komitetu mogą opracować wytyczne dotyczące środków w zakresie holdingowych spółek finansowych o działalności mieszanej.”;

- 11) w art. 18 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Bez uszczerbku dla przepisów sektorowych, w przypadku gdy stosuje się art. 5 ust. 3, właściwe władze weryfikują, czy podmioty objęte regulacją, których przedsiębiorstwo dominujące posiada siedzibę zarządu w państwie trzecim, podlegają nadzorowi właściwych władz tego państwa trzeciego, który to nadzór jest równoważny nadzorowi przewidzianemu w niniejszej dyrektywie w sprawie dodatkowego nadzoru nad podmiotami objętymi regulacją, określonymi w art. 5 ust. 2. Weryfikację przeprowadzają właściwe władze, które pełniłyby funkcję koordynatora, gdyby miały zostać zastosowane kryteria określone w art. 10 ust. 2, na wniosek przedsiębiorstwa dominującego lub jakiegokolwiek podmiotu objętego regulacją, który otrzymał zezwolenie w Unii, lub z własnej inicjatywy.

Takie właściwe władze zasięgają opinii innych odpowiednich właściwych władz oraz dokłada wszelkich starań, aby uwzględnić wszelkie stosowane wytyczne przygotowane przez Wspólny Komitet zgodnie z art. 16 i 56 odpowiednio rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 oraz rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

- b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„1a. Jeżeli właściwe władze nie zgadzają się z decyzją innych odnośnych właściwych władz, zgodnie z ust. 1, zastosowanie ma art. 19 odpowiednio rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 oraz rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

12) art. 19 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Bez uszczerbku dla art. 218 ust. 1 i 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), Komisja, wspierana przez Wspólny Komitet, Europejski Komitet Bankowy, Europejski Komitet ds. Ubezpieczeń i Emerytur Pracowniczych oraz Komitet ds. Konglomeratów Finansowych bada wyniki negocjacji określonych w ust. 1 oraz powstałą sytuację.”;

13) w art. 20 ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Środki te nie obejmują przedmiotu uprawnienia przekazanego i powierzonego Komisji w odniesieniu do pozycji wymienionych w art. 21a.”;

14) w art. 21 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Europejskie Urzędy Nadzoru za pośrednictwem Wspólnego Komitetu mogą wydawać ogólne wytyczne dotyczące tego, czy dodatkowy system nadzoru właściwych władz w państwach trzecich pozwala osiągnąć cele dodatkowego nadzoru określonego w niniejszej dyrektywie, w odniesieniu do objętych regulacją podmiotów należących do konglomeratu finansowego, na którego czele stoi podmiot, którego siedziba zarządu znajduje się w państwie trzecim. Wspólny Komitet poddaje takie wytyczne rewizji i uwzględnia wszelkie zmiany dodatkowego nadzoru sprawowanego przez takie właściwe władze.”;

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Do dnia 1 grudnia 2011 r. Komisja dokona przeglądu art. 20 i przedstawi stosowne wnioski ustawodawcze, aby umożliwić pełne stosowanie aktów delegowanych zgodnie z art. 290 TFUE i aktów wykonawczych zgodnie z art. 291 TFUE w odniesieniu do niniejszej dyrektywy. Bez uszczerbku dla już przyjętych środków wykonawczych przyznane Komisji w art. 21 uprawnienia do przyjmowania środków wykonawczych pozostające w mocy po wejściu w życie Traktatu z Lizbony wygasają z dniem 1 grudnia 2012 r.”;

15) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 21a

Standardy techniczne

1. W celu zapewnienia spójności harmonizacji niniejszej dyrektywy, zgodnie z art. 56 odpowiednio rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, art. 56 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 i art. 56 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, Europejskie Urzędy Nadzoru mogą opracowywać projekty standardów technicznych w odniesieniu do:

a) art. 2 ust. 11 celem określania stosowania art. 17 dyrektywy Rady 78/660/EWG w kontekście niniejszej dyrektywy;

b) art. 2 ust. 17 w celu ustanowienia procedur lub określenia kryteriów ustalania »odpowiednich właściwych władz«;

c) art. 3 ust. 5 celem określania alternatywnych parametrów identyfikacji konglomeratów finansowych.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 odpowiednio rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 i rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

2. Aby zapewnić jednolite stosowanie niniejszej dyrektywy, Europejskie Urzędy Nadzoru zgodnie z art. 56 odpowiednio rozporządzenia UE nr 1093/2010, rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 i rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 mogą opracowywać projekty wykonawczych standardów technicznych w odniesieniu do:

a) art. 6 ust. 2 celem zapewnienia jednolitych warunków stosowania metod obliczania wymienionych w załączniku I część II, lecz bez uszczerbku dla art. 6 ust. 4;

b) art. 7 ust. 2 celem zapewnienia jednolitych warunków stosowania procedur objęcia danego elementu wchodzącego w zakres definicji »koncentracji ryzyka« kontrolą nadzorczą, o której mowa w art. 7 ust. 2 akapit drugi;

c) art. 8 ust. 2 celem zapewnienia jednolitych warunków stosowania procedur objęcia danego elementu wchodzącego w zakres definicji »transakcji dokonywanych między przedsiębiorstwami należącymi do tej samej grupy« kontrolą nadzorczą, o której mowa w art. 8 ust. 2 akapit trzeci.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 odpowiednio rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 i rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”.

Artykuł 3

Zmiany w dyrektywie 2003/6/WE

W dyrektywie 2003/6/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 ust. 5 dodaje się akapity w brzmieniu:

„Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) (zwany dalej »EUNGiPW«) ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 (*) może opracowywać projekty wykonawczych standardów technicznych, aby zapewnić jednolite warunki stosowania aktów przyjętych przez Komisję, zgodnie z niniejszym artykułem w odniesieniu do przyjętych praktyk rynkowych.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie drugim, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

(*) Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84.”;

- 2) w art. 6 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„11. EUNGiPW może opracowywać projekty wykonawczych standardów technicznych, aby zapewnić konsekwentną harmonizację i jednolite warunki stosowania aktów prawnych Unii przyjmowanych przez Komisję zgodnie z ust. 10 akapit pierwszy tiret szóste.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

- 3) w art. 8 wprowadza się następujące zmiany:

a) istniejący tekst otrzymuje oznaczenie ust. 1;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2. EUNGiPW może opracowywać projekty wykonawczych standardów technicznych w celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania aktów przyjętych przez Komisję zgodnie z ust. 1.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

- 4) w art. 14 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„5. Państwa członkowskie przedstawiają EUNGiPW co roku zbiorczą informację o wszystkich środkach administracyjnych i sankcjach zastosowanych zgodnie z ust. 1 i 2.

Jeżeli właściwy organ ujawni publicznie środek administracyjny lub sankcję, powiadamia o tym jednocześnie EUNGiPW.

W przypadku gdy upubliczniona sankcja dotyczy przedsiębiorstwa inwestycyjnego, które otrzymało zezwolenie zgodnie z dyrektywą 2004/39/WE, EUNGiPW dodaje odniesienie do upublicznionej sankcji w rejestrze przedsiębiorstw inwestycyjnych zgodnie z art. 5 ust. 3 dyrektywy 2004/39/WE.”;

- 5) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 15a

1. Właściwe organy współpracują z EUNGiPW na potrzeby niniejszej dyrektywy zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1095/2010.

2. Właściwe organy niezwłocznie udzielają EUNGiPW wszelkich informacji niezbędnych mu do wypełniania jego obowiązków, zgodnie z art. 35 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

- 6) w art. 16 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 2 akapit czwarty otrzymuje brzmienie:

„Bez uszczerbku dla art. 258 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) właściwy organ, którego wniosek o udzielenie informacji pozostał bez odpowiedzi w rozsądnym terminie lub którego wniosek o udzielenie informacji został odrzucony, może w rozsądnym terminie przekazać EUNGiPW informację o odmowie lub niepodjęciu działania. W przypadkach, o których mowa w zdaniu pierwszym, EUNGiPW może podjąć działania zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, bez uszczerbku dla możliwości odmowy działania na wniosek o udzielenie informacji przewidziany w akapicie drugim niniejszego ustępu oraz możliwości podjęcia działania przez EUNGiPW w tych przypadkach zgodnie z art. 17 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

b) w ust. 4 akapit piąty otrzymuje brzmienie:

„Bez uszczerbku dla art. 258 TFUE właściwy organ, którego wniosek o rozpoczęcie dochodzenia lub wniosek o zezwolenie na towarzyszenie jego pracowników pracownikom właściwego organu innego państwa członkowskiego pozostał bez odpowiedzi w rozsądnym terminie lub został odrzucony, może w rozsądnym terminie przekazać EUNGiPW informację o odmowie lub niepodjęciu działania. W przypadkach, o których mowa w ostatnim zdaniu, EUNGiPW może podjąć działania zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, bez uszczerbku dla możliwości odmowy działania na wniosek o udzielenie informacji przewidziany w akapicie czwartym niniejszego ustępu oraz możliwości podjęcia działania przez EUNGiPW w tych przypadkach zgodnie z art. 17 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania ust. 2 i 4 EUNGiPW może opracowywać projekty wykonawczych standardów technicznych dotyczących procedur i form wymiany informacji i kontroli transgranicznych zgodnie z niniejszym artykułem.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

- 7) po art. 17 dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 17a

Do dnia 1 grudnia 2011 r. Komisja dokona przeglądu art. 1, 6, 8, 14 i 16 i przedstawi właściwe wnioski ustawodawcze, aby umożliwić pełne stosowanie aktów delegowanych zgodnie z art. 290 TFUE i aktów wykonawczych zgodnie z art. 291 TFUE w odniesieniu do niniejszej dyrektywy. Bez uszczerbku dla już przyjętych środków wykonawczych przyznane Komisji w art. 17 uprawnienia do przyjmowania środków wykonawczych pozostające w mocy po wejściu w życie Traktatu z Lizbony wygasają z dniem 1 grudnia 2012 r.”.

Artykuł 4

Zmiany w dyrektywie 2003/41/WE

W dyrektywie 2003/41/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 9 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) instytucja jest zarejestrowana w krajowym rejestrze przez właściwy organ nadzorczy lub zatwierdzona; w przypadku działalności transgranicznej, określonej w art. 20, rejestr wskazuje również państwa członkowskie, w których działa dana instytucja; informacje te są przekazywane Europejskiemu Urzędowi Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) (zwany dalej »EUNUiPPE«) ustanowionemu rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 (*), który publikuje je na swojej stronie internetowej;

(*) Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 48.”;

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku działalności transgranicznej określonej w art. 20, warunki działania instytucji podlegają obowiązkowi uprzedniego uzyskania zezwolenia właściwego organu rodzimego państwa członkowskiego. Udzielając takiego zezwolenia, państwa członkowskie niezwłocznie zawiadamiają EUNUiPPE.”;

2) w art. 13 wprowadza się następujące zmiany:

a) istniejący tekst otrzymuje oznaczenie ust. 1;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2. EUNUiPPE może opracowywać projekty wykonawczych standardów technicznych określających wzory i formaty dokumentów, o których mowa w ust. 1 lit. c) pkt (i)–(vi).

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010.”;

3) w art. 14 ust. 4 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Każda decyzja o zabronieniu działalności instytucji poparta jest szczegółowym uzasadnieniem i przekazywana do wiadomości zainteresowanej instytucji. O decyzji powiadamiany jest również EUNUiPPE.”;

4) art. 15 ust. 6 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„6. W związku z dalszą harmonizacją przepisów dotyczących wyliczania rezerw technicznych, które mogą być uzasadnione – zwłaszcza stopy procentowe i inne założenia wywierające wpływ na poziom rezerw technicznych – Komisja, korzystając z porad EUNUiPPE, wydaje co dwa lata lub na

żądanie państwa członkowskiego sprawozdanie o sytuacji dotyczącej rozwoju działalności transgranicznej.”;

5) w art. 20 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„11. Państwa członkowskie przekazują EUNUiPPE sprawozdania dotyczące krajowych przepisów o charakterze ostrożnościowym dotyczących obszaru pracowniczych programów emerytalnych nieobjętych odniesieniem do krajowego prawa socjalnego i prawa pracy zawartym w ust. 1.

Państwa członkowskie regularnie, przynajmniej co dwa lata, uaktualniają te informacje, a EUNUiPPE udostępnia je na swojej stronie internetowej.

W celu zapewnienia jednolitego stosowania niniejszego ustępu EUNUiPPE opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych określających procedury, które właściwe organy powinny realizować, oraz formaty i szablony, które powinny one stosować podczas przekazywania EUNUiPPE istotnych informacji i ich uaktualniania. EUNUiPPE przedstawi Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 1 stycznia 2014 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie trzecim, zgodnie z procedurą określoną w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010.”;

6) w art. 21 wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Współpraca między państwami członkowskimi, EUNUiPPE i Komisją”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. Właściwe organy współpracują z EUNUiPPE na potrzeby niniejszej dyrektywy zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1094/2010.

Właściwe organy niezwłocznie udzielają EUNUiPPE wszelkich informacji niezbędnych mu do wypełniania jego obowiązków wynikających z niniejszej dyrektywy i z rozporządzenia (UE) nr 1094/2010, zgodnie z art. 35 tego rozporządzenia.”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Każde państwo członkowskie powiadamia Komisję i EUNUiPPE o wszelkich poważniejszych trudnościach, jakie mogą powstać w związku ze stosowaniem niniejszej dyrektywy.

Komisja, EUNUiPPE i właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich zbadają takie trudności tak szybko, jak to możliwe, w celu znalezienia właściwego rozwiązania.”.

Artykuł 5

Zmiany w dyrektywie 2003/71/WE

W dyrektywie 2003/71/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 4 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W celu zapewnienia spójności harmonizacji niniejszej dyrektywy Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) (zwany dalej »EUNGiPW«) ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 (*) może opracowywać projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia warunków stosowania wyłączeń dotyczących ust. 1 lit. a)–e) oraz ust. 2 lit. a)–h).

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

(*) Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84.”;

2) w art. 5 ust. 2 dodaje się akapity w brzmieniu:

„W celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania niniejszej dyrektywy i aktów delegowanych przyjętych przez Komisję zgodnie z ust. 5 EUNGiPW opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania aktów delegowanych przyjętych przez Komisję zgodnie z ust. 5 w odniesieniu do jednolitego szablonu prezentacji podsumowania oraz stworzenia inwestorom możliwości porównania danego papieru wartościowego z innymi stosownymi produktami.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

3) w art. 7 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4. EUNGiPW może opracowywać projekty wykonawczych standardów technicznych w celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania aktów delegowanych przyjętych przez Komisję zgodnie z ust. 1.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

4) w art. 8 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„5. EUNGiPW może opracowywać projekty wykonawczych standardów technicznych w celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania aktów delegowanych przyjętych przez Komisję zgodnie z ust. 4.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

5) w art. 13 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Właściwy organ zawiadamia EUNGiPW o zatwierdzeniu prospektu emisyjnego i każdego suplementu do niego w tym samym czasie, w którym informacja na temat tego zatwierdzenia przekazywana jest, odpowiednio, emitentowi, oferującemu lub osobie wnioskującej o dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym. Właściwe organy w tym samym czasie dostarczają EUNGiPW.”;

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego może delegować zatwierdzenie prospektu emisyjnego właściwemu organowi innego państwa członkowskiego, z zastrzeżeniem uprzedniego zawiadomienia EUNGiPW oraz zgody właściwego organu. O takiej delegacji powiadamia się emitenta, oferującego lub osobę wnioskującą o dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym w terminie trzech dni roboczych od dnia wydania decyzji przez właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego. Termin określony w ust. 2 stosuje się od tej daty. Artykuł 28 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 nie ma zastosowania do delegowania zatwierdzenia prospektu emisyjnego zgodnie z niniejszym ustępem.

W celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania niniejszej dyrektywy i ułatwienia komunikacji między właściwymi organami i między właściwymi organami a EUNGiPW, EUNGiPW może opracowywać projekty wykonawczych standardów technicznych, by ustanawiać standardowe formularze, szablony i procedury dotyczące zawiadomień przewidzianych w niniejszym ustępie.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie drugim, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

6) w art. 14 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Emitent, oferujący lub osoba wnioskująca o dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym przekazuje po zatwierdzeniu prospektu emisyjnego właściwemu organowi macierzystego państwa członkowskiego, za pośrednictwem właściwego organu udostępnia go EUNGiPW i podaje go do publicznej wiadomości, niezwłocznie, a w każdym przypadku z odpowiednim wyprzedzeniem, i najpóźniej w momencie rozpoczęcia publicznej oferty lub dopuszczenia do obrotu przedmiotowych papierów wartościowych. Ponadto w przypadku pierwszej publicznej oferty kategorii akcji niedopuszczonych jeszcze do obrotu na rynku regulowanym, która po raz pierwszy ma zostać dopuszczona do obrotu na rynku regulowanym, prospekt emisyjny udostępnia się co najmniej sześć dni roboczych przed zakończeniem oferty.”;

b) po ust. 4 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4a. EUNGIPW publikuje na swojej stronie internetowej wykaz prospektów emisyjnych zatwierdzonych zgodnie z art. 13, w stosownych przypadkach wraz z hiperłączem do prospektu emisyjnego opublikowanego na stronie internetowej właściwego organu macierzystego państwa członkowskiego lub na stronie internetowej emitenta lub na stronie internetowej rynku regulowanego. Opublikowany wykaz jest aktualizowany, a każdy element pozostaje na stronie internetowej przez okres co najmniej 12 miesięcy.”;

7) w art. 16 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. W celu zapewnienia spójności harmonizacji, uściślenia wymogów określonych w niniejszym artykule i uwzględnienia technicznego rozwoju rynków finansowych EUNGIPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych mających na celu określenie sytuacji, w których nowy znaczący czynnik, istotny błąd lub niedokładność odnosząca się do informacji zawartych w prospekcie emisyjnym wymaga opublikowania suplementu do prospektu. EUNGIPW przedstawi te projekty regulacyjnych standardów technicznych Komisji do 1 stycznia 2014 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

8) w art. 17 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Bez uszczerbku dla art. 23, w przypadku gdy publiczna oferta lub dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym ma miejsce w jednym (lub więcej) państwie członkowskim lub w państwie członkowskim innym niż macierzyste państwo członkowskie, prospekt emisyjny, i wszelkie suplementy do niego, zatwierdzony w macierzystym państwie członkowskim ważny jest do celów publicznej oferty lub dopuszczenia do obrotu w dowolnej liczbie przyjmujących państw członkowskich, pod warunkiem że EUNGIPW oraz właściwy organ każdego przyjmującego państwa członkowskiego zostały powiadomione zgodnie z art. 18. Właściwe organy przyjmujących państw członkowskich nie prowadzą żadnego postępowania zatwierdzającego ani administracyjnego odnoszącego się do prospektów emisyjnych.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli po zatwierdzeniu prospektu emisyjnego ujawnione zostaną nowe znaczące czynniki, istotne błędy lub niedokładności określone w art. 16, właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego wymaga publikacji suplementu zatwierdzonego zgodnie z art. 13 ust. 1. EUNGIPW i właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego mogą poinformować właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego o potrzebie uzyskania nowych informacji.”;

9) w art. 18 dodaje się ustępy w brzmieniu:

„3. Właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego powiadamia EUNGIPW o zaświadczeniu stwierdzającym zatwierdzenie prospektu emisyjnego w tym samym czasie, w którym o zaświadczeniu powiadamiany jest właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego.

EUNGIPW i właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego publikują na swoich stronach internetowych wykaz zaświadczeń stwierdzających zatwierdzenie prospektów emisyjnych i wszelkich suplementów do nich, o których zostały powiadomione zgodnie z niniejszym artykułem, w tym, w stosownych przypadkach, wraz z hiperłączem do tych dokumentów opublikowanych na stronie internetowej właściwego organu macierzystego państwa członkowskiego, na stronie internetowej emitenta lub na stronie internetowej rynku regulowanego. Opublikowany wykaz jest aktualizowany, a każdy element pozostaje na stronie internetowej przez okres co najmniej 12 miesięcy.

4. W celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania niniejszej dyrektywy i uwzględnienia technicznego rozwoju rynków finansowych EUNGIPW może opracowywać projekty wykonawczych standardów technicznych w celu tworzenia standardowych formularzy, szablonów i procedur dotyczących powiadamiania o zaświadczeniach stwierdzających zatwierdzenie, przekazywania egzemplarza prospektu, suplementu do prospektu i tłumaczenia podsumowania.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

10) w art. 21 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„1a. Właściwe organy współpracują z EUNGIPW na potrzeby niniejszej dyrektywy zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1095/2010.

1b. Właściwe organy niezwłocznie udzielają EUNGIPW wszelkich informacji niezbędnych mu do wypełniania jego obowiązków, zgodnie z art. 35 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

b) w ust. 2 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Państwa członkowskie powiadamiają Komisję, EUNGIPW i właściwe organy innych państw członkowskich o wszelkich uzgodnieniach zawartych w odniesieniu do delegacji zadań, w tym o dokładnych warunkach regulujących taką delegację.”;

c) w ust. 4 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Zgodnie z art. 21 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, EUNGIPW może brać udział w kontrolach na miejscu, o których mowa w lit. d), przeprowadzanych wspólnie przez co najmniej dwa właściwe organy.”;

11) w art. 22 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Właściwe organy mogą zgłaszać EUNGiPW sytuacje, w których wniosek o współpracę, w szczególności dotyczący wymiany informacji, został rozpatrzony odmownie, lub w których nie podjęto w sprawie tego wniosku żadnych działań w odpowiednim terminie. Bez uszczerbku dla art. 258 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w sytuacjach o których mowa w zdaniu pierwszym, EUNGiPW może skorzystać z uprawnienia przysługującego mu na mocy art. 19 rozporządzenia UE nr 1095/2010.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Ustęp 1 nie stanowi przeszkody dla właściwych organów w wymianie informacji poufnych ani w przekazywaniu informacji poufnych Europejskiemu EUNGiPW lub Europejskiej Radzie ds. Ryzyka Systemowego (zwanej dalej »ERRS«), z zastrzeżeniem ograniczeń związanych z informacjami dotyczącymi poszczególnych przedsiębiorstw i konsekwencji dla państw trzecich, zgodnie z przepisami odpowiednio rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1092/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie wspólnotowego nadzoru makroostrożnościowego nad systemem finansowym i ustanowienia Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego (*). Informacje wymieniane pomiędzy właściwymi organami a EUNGiPW lub ERRS podlegają obowiązkowi zachowania tajemnicy służbowej, jakiemu podlegają osoby obecnie lub w przeszłości zatrudnione przez właściwe organy otrzymujące informacje.

(*) Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 1.”;

c) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4. W celu zapewnienia spójności harmonizacji niniejszego artykułu i uwzględnienia technicznego rozwoju rynków finansowych EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych, aby uściślić informacje wymagane na mocy ust. 2.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

W celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania ust. 2 i uwzględnienia technicznego rozwoju rynków finansowych EUNGiPW może opracowywać projekty standardów technicznych, by ustanawiać standardowe formularze, szablony i procedury do celów współpracy i wymiany informacji pomiędzy właściwymi organami.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie trzecim, zgodnie z procedurą określoną w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

12) art. 23 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 23

Środki zapobiegawcze

1. Jeśli właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego stwierdzi nieprawidłowości w działaniu emitenta lub instytucji finansowej odpowiedzialnych za przebieg publicznej oferty lub naruszenie obowiązków spoczywających na emitencie z tytułu dopuszczenia papierów wartościowych do obrotu na rynku regulowanym, organ ten przekazuje swoje ustalenia właściwemu organowi macierzystego państwa członkowskiego i EUNGiPW.

2. Jeżeli mimo podjęcia środków przez właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego lub z powodu nieadekwatności takich środków, emitent lub instytucja finansowa odpowiedzialna za przebieg publicznej oferty nie zaprzestaje naruszania odpowiednich przepisów ustawowych lub wykonawczych, właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego, po powiadomieniu właściwego organu macierzystego państwa członkowskiego i EUNGiPW podejmuje wszelkie właściwe środki w celu ochrony inwestorów oraz przy najbliższej okazji powiadamia o nich Komisję i EUNGiPW.”.

Artykuł 6

Zmiany w dyrektywie 2004/39/WE

W dyrektywie 2004/39/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 5 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Państwa członkowskie rejestrują wszystkie przedsiębiorstwa inwestycyjne. Rejestr jest ogólnie dostępny i zawiera informacje w sprawie usług lub działalności, do których świadczenia i prowadzenia przedsiębiorstwo inwestycyjne jest uprawnione. Rejestry te uaktualnia się na bieżąco. O każdym udzielonym zezwoleniu powiadamiany jest Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) (zwany dalej »EUNGiPW«) ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 (*).

EUNGiPW ustanawia wykaz wszystkich przedsiębiorstw inwestycyjnych w Unii. Wykaz ten zawiera informacje na temat usług lub działalności, do których świadczenia i prowadzenia przedsiębiorstwo inwestycyjne jest uprawnione, i jest on na bieżąco uaktualniany. EUNGiPW publikuje ten wykaz na swojej stronie internetowej i aktualizuje go.

Jeżeli właściwy organ cofnął zezwolenie zgodnie z art. 8 lit. b)–d), informacja o tym fakcie jest zamieszczana w wykazie na okres pięciu lat.

(*) Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84.”;

2) w art. 7 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4. W celu zapewnienia spójności harmonizacji niniejszego artykułu oraz art. 9 ust. 2–4, art. 10 ust. 1 i 2, EUNGiPW może opracowywać projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu uściślenia:

- a) informacji, jakie należy przekazać właściwemu organowi na mocy art. 7 ust. 2, w tym programu działania;
- b) wymogów, jakie mają zastosowanie do zarządzania przedsiębiorstwem inwestycyjnym zgodnie z art. 9 ust. 4, oraz informacji dotyczących powiadomienia zgodnie z art. 9 ust. 2;
- c) wymogów mających zastosowanie do akcjonariuszy i wspólników posiadających znaczne pakiety akcji, jak również przeszkód, które mogą uniemożliwiać właściwemu organowi skuteczne wykonywanie funkcji nadzorczych zgodnie z art. 10 ust. 1 i 2.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

W celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania art. 7 ust. 2 i art. 9 ust. 2, EUNGiPW może opracowywać projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia standardowych formularzy, szablonów i procedur dotyczących powiadomień lub przekazywania informacji przewidzianych w tych artykułach.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie trzecim, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

3) w art. 8 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„EUNGiPW powiadamiany jest o każdym przypadku cofnięcia zezwolenia.”;

4) w art. 10a dodaje się ustęp w brzmieniu:

„8. W celu zapewnienia spójności harmonizacji niniejszego artykułu EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych, aby sporządzić wyczerpujący wykaz informacji, o których mowa w ust. 4 i które potencjalni nabywcy muszą umieścić w swoich powiadomieniach, bez uszczerbku dla ust. 2.

EUNGiPW przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 1 stycznia 2014 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

W celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania art. 10, 10a i 10b EUNGiPW opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych, aby ustanowić standardowe formularze, szablony i procedury dla procesu konsultacji między odpowiednimi właściwymi organami, o którym mowa w art. 10 ust. 4.

EUNGiPW przedstawi Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 1 stycznia 2014 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie czwartym, zgodnie z procedurą określoną w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

5) w art. 15 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję i EUNGiPW o wszelkich ogólnych przeszkodach napotykanym przez przedsiębiorstwa inwestycyjne tych państw przy podejmowaniu działalności lub świadczeniu usług inwestycyjnych lub prowadzeniu działalności inwestycyjnej w jakimkolwiek państwie trzecim.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku gdy na podstawie informacji otrzymanych zgodnie z ust. 1 Komisja dochodzi do wniosku, że państwo trzecie nie zapewnia unijnym przedsiębiorstwom inwestycyjnym skutecznego dostępu do rynku, porównywalnego z dostępem przyznanym przez Unię przedsiębiorstwom inwestycyjnym z tego państwa trzeciego, Komisja przedkłada Radzie, z uwzględnieniem wytycznych EUNGiPW, wnioski o stosowny mandat do podjęcia negocjacji celem uzyskania porównywalnych możliwości konkurencyjnych unijnych przedsiębiorstw inwestycyjnych. Rada stanowi większością kwalifikowaną.

Parlament Europejski jest niezwłocznie i w pełni informowany na wszystkich etapach procedury zgodnie z art. 217 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).

EUNGiPW wspiera Komisję na potrzeby niniejszego artykułu.”;

6) w art. 16 ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:

„EUNGiPW może opracowywać wytyczne w zakresie metod monitorowania, o których mowa w niniejszym ustępie.”;

7) w art. 19 ust. 6, tiret pierwsze otrzymuje brzmienie:

„— usługi, o których mowa we wprowadzeniu, dotyczą akcji dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym lub równorzędnym rynku państwa trzeciego, instrumentów rynku pieniężnego, obligacji lub innych form zabezpieczenia zadłużenia w papierach wartościowych (z wyłączeniem obligacji lub zadłużenia zabezpieczonego w papierach wartościowych obejmujących instrumenty pochodne), przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe oraz innych niekompleksowych instrumentów finansowych. Rynek państwa trzeciego uznaje się za równorzędny do rynku regulowanego, jeżeli wypełnia wymogi równorzędne do ustanowionych na podstawie tytułu III. Komisja i EUNGiPW publikują na swoich stronach internetowych wykaz rynków uznawanych za równorzędne. Wykaz ten uaktualnia się okresowo. EUNGiPW wspomaga Komisję w tej ocenie rynków państw trzecich.”;

8) w art. 23 ust. 3 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„3. Państwa członkowskie, które podejmą decyzję o zezwoleniu przedsiębiorstwom inwestycyjnym na wyznaczenie przedstawicieli, ustanawiają rejestr publiczny. Przedstawiciele rejestruje się w rejestrze publicznym państwa członkowskiego, w którym ich ustanowiono. EUNGiPW publikuje na swojej stronie odniesienia lub hiperłącza do rejestrów publicznych ustanowionych zgodnie z niniejszym artykułem przez państwa członkowskie, które podejmą decyzję o zezwoleniu przedsiębiorstwom inwestycyjnym na wyznaczenie przedstawicieli.”;

9) w art. 25 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Bez uszczerbku dla rozdziału obowiązków dotyczących wprowadzania w życie dyrektywy 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie wykorzystywania poufnych informacji i manipulacji na rynku (nadużyć na rynku) (*) państwa członkowskie koordynowane przez EUNGiPW, zgodnie z art. 31 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, zapewniają wprowadzenie odpowiednich środków umożliwiających właściwemu organowi monitorowanie działalności przedsiębiorstw inwestycyjnych w celu zapewnienia ich uczciwego, rzetelnego i profesjonalnego działania w sposób promujący integralność rynku.

(*) Dz.U. L 96 z 12.4.2003, s. 16.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Państwa członkowskie wymagają, aby przedsiębiorstwa inwestycyjne przechowywały do dyspozycji właściwego organu, przez przynajmniej pięć lat, właściwe dane odnoszące się do wszystkich transakcji na instrumentach finansowych, które realizują na własny rachunek, czy też w imieniu klienta. W przypadku transakcji zawieranych w imieniu klientów, zapisy obejmują wszelkie informacje i szczegółowe dane dotyczące tożsamości klienta oraz informacje wymagane zgodnie z dyrektywą 2005/60/WE.

EUNGiPW może zwrócić się o dostęp do tych informacji zgodnie z procedurą i warunkami określonymi w art. 35 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

10) art. 27 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Właściwy organ rynku najbardziej odpowiedniego z punktu widzenia płynności określonej w art. 25 w zakresie danych kategorii akcji, przynajmniej raz w roku i w oparciu o średnią wartość arytmetyczną zleceń realizowanych na rynku w odniesieniu do tych akcji, ustala kategorię, do której akcje te należą. Informacje te udostępnia się wszystkim udziałowcom rynku i przekazuje EUNGiPW, który publikuje je na swojej stronie internetowej.”;

11) w art. 31 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 2 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„W przypadkach gdy przedsiębiorstwo inwestycyjne zamierza korzystać z usług przedstawicieli, na wniosek właściwego organu przyjmującego państwa członkowskiego oraz we właściwym czasie, właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego przedsiębiorstwa inwestycyjnego przekazują tożsamość przedstawicieli, z których usług przedsiębiorstwo inwestycyjne zamierza korzystać w tym państwie członkowskim. Przyjmujące państwo członkowskie może podawać takie informacje do publicznej wiadomości. EUNGiPW może zwrócić się o dostęp do tych informacji zgodnie z procedurą i warunkami określonymi w art. 35 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„7. W celu zapewnienia spójności harmonizacji niniejszego artykułu, EUNGiPW może opracowywać projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia informacji, które należy udostępnić zgodnie z ust. 2, 4 i 6.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

W celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania niniejszego artykułu EUNGiPW może opracowywać projekty wykonawczych standardów technicznych, by ustanawiać standardowe formularze, szablony i procedury dotyczące przekazywania informacji zgodnie z ust. 3, 4 i 6.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie trzecim, zgodnie z procedurą określoną w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

12) w art. 32 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„10. W celu zapewnienia spójności harmonizacji niniejszego artykułu EUNGiPW może opracowywać projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia informacji, które należy udostępnić zgodnie z ust. 2, 4 i 9.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

W celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania niniejszego artykułu EUNGiPW może opracowywać projekty wykonawczych standardów technicznych, by ustanawiać standardowe formularze, wzory i procedury do celów przekazywania informacji zgodnie z ust. 3 i 9.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie trzecim, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

13) w art. 36 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„6. O każdym cofnięciu zezwolenia powiadamia się EUNGiPW.”;

14) art. 41 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Właściwy organ, który domaga się zawieszenia lub wycofania instrumentu finansowego z obrotu na jednym lub na większej liczbie rynków regulowanych, bezzwłocznie podaje swoją decyzję do publicznej wiadomości i powiadamia EUNGiPW oraz właściwe organy innych państw członkowskich. Z wyjątkiem przypadków, gdy powyższe może spowodować znaczną szkodę dla interesów inwestorów lub należytego funkcjonowania rynku wewnętrznego, właściwe organy innych państw członkowskich zwracają się o zawieszenie lub usunięcie tego instrumentu finansowego z obrotu na rynkach regulowanych i MTF, które są prowadzone pod ich nadzorem.”;

15) w art. 42 ust. 6 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Rynek regulowany przekazuje właściwemu organowi rodzimego państwa członkowskiego informacje dotyczące państwa członkowskiego, w którym zamierza wprowadzić takie uzgodnienia. Właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego w terminie jednego miesiąca przekazuje te informacje państwu członkowskiemu, w którym rynek regulowany zamierza wprowadzić takie uzgodnienia. EUNGiPW może zwrócić się o dostęp do tych informacji zgodnie z procedurą i warunkami określonymi w art. 35 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

16) art. 47 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 47

Wykaz rynków regulowanych

Każde państwo członkowskie opracowuje wykaz rynków regulowanych, dla których jest rodzimym państwem członkowskim, i przesyła ten wykaz innym państwom członkowskim i EUNGiPW. Przekazywanie podobnych informacji ma miejsce w odniesieniu do każdej zmiany w tym wykazie. EUNGiPW publikuje wykaz wszystkich rynków regulowanych na swojej stronie internetowej i aktualizuje go.”;

17) w art. 48 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Każde państwo członkowskie wyznacza właściwy organ, który wykonuje obowiązki przewidziane w niniejszej dyrektywie. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję, EUNGiPW i właściwe organy innych państw członkowskich o właściwych organach odpowiedzialnych za wykonywanie każdego z obowiązków i o ewentualnym podziale tych obowiązków.”;

b) w ust. 2 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Państwa członkowskie powiadamiają Komisję, EUNGiPW i właściwe organy innych państw członkowskich o wszelkich uzgodnieniach wprowadzonych w odniesieniu do powierzania zadań, w tym o dokładnych warunkach regulujących takie powierzanie zadań.”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. EUNGiPW publikuje wykaz właściwych organów, o których mowa w ust. 1 i 2, i uaktualnia go za pośrednictwem swojej strony internetowej.”;

18) w art. 51 dodaje się ustępy w brzmieniu:

„4. Państwa członkowskie przedstawiają EUNGiPW co roku zbiorcze informacje o wszystkich środkach administracyjnych i sankcjach zastosowanych zgodnie z ust. 1 i 2.

5. Jeżeli właściwy organ ujawni opinii publicznej środków administracyjnych lub sankcję, powiadamia o tym jednocześnie EUNGiPW.

6. Jeżeli podana do wiadomości publicznej sankcja dotyczy przedsiębiorstwa inwestycyjnego posiadającego zezwolenie zgodnie z niniejszą dyrektywą, EUNGiPW dodaje odniesienie do opublikowanej sankcji do rejestru przedsiębiorstw inwestycyjnych ustanowionego zgodnie z art. 5 ust. 3.”;

19) w art. 53 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. Właściwe organy powiadamiają EUNGiPW o przewidzianych w ramach ich jurysdykcji procedurach wnoszenia skarg i procedurach odszkodowawczych, o których mowa w ust. 1.

EUNGiPW publikuje wykaz wszystkich pozasądowych mechanizmów i aktualizuje go za pośrednictwem swojej strony internetowej.”;

20) tytuł rozdziału II otrzymuje brzmienie:

„Współpraca między właściwymi organami państw członkowskich a EUNGiPW”;

21) w art. 56 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Aby ułatwić i przyspieszyć współpracę, a w szczególności wymianę informacji, państwa członkowskie wyznaczają właściwy organ pełniący rolę punktu kontaktowego do celów niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie przekazują Komisji, EUNGiPW i pozostałym państwom członkowskim nazwy organów wyznaczonych do otrzymywania wniosków o wymianę informacji lub współpracę na mocy niniejszego ustępu. EUNGiPW publikuje wykaz tych organów i aktualizuje go za pośrednictwem swojej strony internetowej.”;

- b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Jeżeli właściwy organ ma uzasadnione powody do przypuszczenia, że działania sprzeczne z przepisami niniejszej dyrektywy, prowadzone przez podmioty niepodlegające ich nadzorowi, są lub były realizowane na terytorium innego państwa członkowskiego, powiadamiają o tym jak najbardziej szczegółowo właściwy organ innego państwa członkowskiego i EUNGiPW. Powiadomiony właściwy organ podejmuje stosowne działania. Informuje on właściwy organ, który dokonał powiadomienia, i EUNGiPW o wynikach działań, a także, o ile to możliwe, o istotnych skutkach przejściowych. Ustęp ten stosuje się bez uszczerbku dla uprawnień właściwego organu, który dokonał powiadomienia.”;

- c) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„6. W celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania niniejszego artykułu EUNGiPW może opracowywać projekty wykonawczych standardów technicznych, by ustanawiać standardowe formularze, szablony i procedury do celów realizacji uzgodnień dotyczących współpracy zgodnie z ust. 2.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

- 22) w art. 57 wprowadza się następujące zmiany:

- a) istniejący tekst otrzymuje oznaczenie ust. 1;
- b) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„2. W celu zapewnienia konwergencji praktyk nadzorczych EUNGiPW może brać udział w pracach kolegiów organów nadzorczych, w tym w weryfikacjach lub dochodzeniach przeprowadzanych na miejscu wspólnie przez dwa lub więcej właściwych organów zgodnie z art. 21 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

3. W celu zapewnienia spójności harmonizacji ust. 1, EUNGiPW może opracowywać projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia informacji podlegających wymianie między właściwymi organami podczas współpracy w zakresie działalności nadzorczej, weryfikacji na miejscu i dochodzeń.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

W celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania ust. 1 EUNGiPW może opracowywać projekty wykonawczych standardów technicznych, by ustanawiać standardowe formularze, szablony i procedury dla właściwych organów do celów współpracy w zakresie działalności nadzorczej, weryfikacji na miejscu i dochodzeń.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie trzecim, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

- 23) w art. 58 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania ust. 1 i 2 EUNGiPW może opracowywać projekty wykonawczych standardów technicznych, by ustanawiać standardowe formularze, szablony i procedury do celów wymiany informacji.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

- b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Ani niniejszy artykuł ani art. 54 lub 63 nie stanowią przeszkody dla właściwego organu do przekazywania EUNGiPW, Europejskiej Radzie ds. Ryzyka Systemowego (zwanej dalej »ERRS«), bankom centralnym, Europejskiemu Systemowi Banków Centralnych oraz Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w ramach ich kompetencji jako władz monetarnych oraz, w stosownych przypadkach, innym organom publicznym odpowiedzialnym za nadzorowanie systemów płatniczych i rozliczeniowych, informacji poufnych na potrzeby wykonania ich zadań; podobnie takie organy lub podmioty nie są powstrzymywane przed przekazywaniem właściwym organom informacji, których mogą one potrzebować do celów wykonywania funkcji przewidzianych w niniejszej dyrektywie.”;

- 24) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 58a

Wiążąca mediacja

Właściwe organy mogą powiadamiać EUNGiPW o sytuacjach, w których wniosek dotyczący następujących kwestii rozpatrzony odmownie lub nie podjęto w sprawie tego wniosku żadnych działań w odpowiednim terminie:

- a) o przeprowadzenie działań nadzorczych, kontroli na miejscu lub dochodzenia, o czym mowa w art. 57; lub
- b) o wymianę informacji, o czym mowa w art. 58.

W takim przypadku, o których mowa w akapicie pierwszym, EUNGiPW może działać zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, bez uszczerbku dla możliwości odmowy podjęcia działań w sprawie wniosku o informacje przewidzianym w art. 59a i dla możliwości podjęcia przez EUNGiPW działań zgodnie z art. 17 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

- 25) art. 59 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„W przypadku takiej odmowy właściwy organ powiadamia właściwy organ, który się o to zwraca, oraz EUNGiPW, przedstawiając możliwie najbardziej szczegółowe informacje.”;

26) w art. 60 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4. W celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania ust. 1 i 2 EUNGiPW może opracowywać projekty wykonawczych standardów technicznych, by ustanawiać standardowe formularze, szablony i procedury do celów prowadzenia konsultacji z innymi właściwymi organami przed udzieleniem zezwolenia.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

27) w art. 62 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli mimo środków podjętych przez właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego – lub jeśli takie środki okażą się niewystarczające – firma inwestycyjna nadal postępuje w sposób, który niewątpliwie szkodzi interesom przyjmującego państwa członkowskiego lub inwestorów albo prawidłowemu funkcjonowaniu rynków, zastosowanie mają następujące przepisy:

- a) po powiadomieniu właściwego organu rodzimego państwa członkowskiego właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego podejmuje wszelkie właściwe środki niezbędne do ochrony inwestorów i odpowiedniego funkcjonowania rynków, które obejmują możliwość uniemożliwienia firmom inwestycyjnym, które są winne naruszenia, przeprowadzania jakichkolwiek dalszych transakcji na terytorium tych państw. Komisję i EUNGiPW niezwłocznie informuje się o takich środkach;
- b) ponadto właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego może o tej sprawie powiadomić EUNGiPW, który może skorzystać z uprawnień przyznanych mu na mocy art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

b) w ust. 2 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli mimo środków podjętych przez przyjmujące państwo członkowskie firma inwestycyjna nadal narusza przepisy prawne lub regulacyjne, o których mowa w akapicie pierwszym, obowiązujące w przyjmującym państwie członkowskim, zastosowanie mają następujące przepisy:

- a) po powiadomieniu właściwego organu rodzimego państwa członkowskiego właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego podejmuje wszelkie właściwe środki niezbędne do ochrony inwestorów i odpowiedniego funkcjonowania rynków. Komisję i EUNGiPW niezwłocznie informuje się o takich środkach;
- b) ponadto właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego może o tej sprawie powiadomić EUNGiPW, który może skorzystać z uprawnień przyznanych mu na mocy art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

c) w ust. 3 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli mimo środków podjętych przez właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego – lub jeśli takie środki okażą się niewystarczające – rynek regulowany lub MTF nadal postępuje w sposób, który niewątpliwie szkodzi interesom przyjmującego państwa członkowskiego lub inwestorów albo prawidłowemu funkcjonowaniu rynków, zastosowanie mają następujące przepisy:

- a) po powiadomieniu właściwego organu rodzimego państwa członkowskiego właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego podejmuje wszelkie właściwe środki niezbędne do ochrony inwestorów i odpowiedniego funkcjonowania rynków, które obejmuje również możliwość uniemożliwienia wspomnianemu rynkowi regulowanemu lub MTF udostępniania ich usług członkom lub uczestnikom zaocznym mającym siedzibę w rodzimym państwie członkowskim. Komisję i EUNGiPW niezwłocznie informuje się o takich środkach;
- b) ponadto właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego może o tej sprawie powiadomić EUNGiPW, który może skorzystać z uprawnień przyznanych mu na mocy art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

28) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 62a

Współpraca i wymiana informacji z EUNGiPW

1. Właściwe organy współpracują z EUNGiPW na potrzeby niniejszej dyrektywy, zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1095/2010.

2. Właściwe organy niezwłocznie udzielają EUNGiPW wszelkich informacji niezbędnych mu do wypełniania jego obowiązków wynikających z niniejszej dyrektywy i zgodnie z art. 35 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

29) art. 63 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie i, zgodnie z art. 33 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010*, EUNGiPW mogą zawrzeć porozumienia o współpracy przewidujące wymianę informacji z właściwymi organami państw trzecich, wyłącznie jeżeli ujawniane informacje podlegają gwarancji zachowania tajemnicy zawodowej przynajmniej równorzędnej do tej wymaganej na mocy art. 54. Taka wymiana informacji musi mieć na celu wykonywanie zadań tych właściwych organów.

Państwa członkowskie i EUNGiPW mogą przekazywać państwu trzecim dane osobowe zgodnie z rozdziałem IV dyrektywy 95/46/WE.

Państwa członkowskie i EUNGIPW mogą również zawierać porozumienia o współpracy przewidujące wymianę informacji z władzami, organami i osobami fizycznymi lub prawnymi państw trzecich, odpowiedzialnymi za jedną lub więcej następujących kwestii:

- a) nadzorowanie instytucji kredytowych, innych instytucji finansowych, zakładów ubezpieczeń i rynków finansowych;
- b) prowadzenie postępowania w sprawie likwidacji i upadłości przedsiębiorstw inwestycyjnych i postępowania w innych, podobnych sprawach;
- c) prowadzenie ustawowych kontroli sprawozdań finansowych przedsiębiorstw inwestycyjnych i innych instytucji finansowych, instytucji kredytowych i zakładów ubezpieczeń w wykonywaniu funkcji nadzorczych lub które zarządzają planami rekompensat w wykonywaniu powierzonych im funkcji;
- d) nadzorowanie organów zaangażowanych w likwidację i upadłość przedsiębiorstw inwestycyjnych i postępowanie w innych, podobnych sprawach;
- e) nadzorowanie osób zobowiązanych do wykonywania ustawowej kontroli sprawozdań finansowych zakładów ubezpieczeń, instytucji kredytowych, przedsiębiorstw inwestycyjnych i innych instytucji finansowych.

Porozumienia o współpracy, o których mowa w akapicie trzecim, mogą być zawierane wyłącznie, jeżeli ujawniane informacje podlegają gwarancji zachowania tajemnicy zawodowej przynajmniej równorzędnej do wymaganej na mocy art. 54. Taka wymiana informacji ma na celu wykonywanie zadań powierzonych tym władzom lub organom lub osobom fizycznym lub prawnym.”;

30) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 64a

Klauzula wygaśnięcia

Do dnia 1 grudnia 2011 r. Komisja dokona przeglądu art. 2, 4, 10b, 13, 15, 18, 19, 21, 22, 24 i 25, art. 27–30 i art. 40, 44, 45, 56 oraz 58 oraz przedstawi wszelkie właściwe wnioski ustawodawcze, aby umożliwić pełne stosowanie aktów delegowanych zgodnie z art. 290 TFUE i aktów wykonawczych zgodnie z art. 291 TFUE w odniesieniu do niniejszej dyrektywy. Bez uszczerbku dla już przyjętych środków wykonawczych przyznane Komisji w art. 64 uprawnienia do przyjmowania środków wykonawczych pozostające w mocy po wejściu w życie Traktatu z Lizbony w dniu 1 grudnia 2009 r. wygasają z dniem 1 grudnia 2012 r.”.

Artykuł 7

Zmiany w dyrektywie 2004/109/WE

W dyrektywie 2004/109/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 ust. 3 wprowadza się następujące zmiany:

a) akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„3. Zgodnie z art. 27 ust. 2a, 2b i 2c i z zastrzeżeniem warunków art. 27a i 27c, Komisja przyjmuje środki w odniesieniu do definicji określonych w ust. 1, dążąc

do uwzględnienia postępu technicznego na rynkach finansowych, uściślenia wymogów oraz zapewnienia jednolitego stosowania ust. 1.”;

b) akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Środki, o których mowa w akapicie drugim lit. a) i b), są określane w formie aktów delegowanych, zgodnie z art. 27 ust. 2a, 2b i 2c i z zastrzeżeniem warunków art. 27a i 27b.”;

2) w art. 5 ust. 6 wprowadza się następujące zmiany:

a) akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„6. Zgodnie z art. 27 ust. 2 lub art. 27 ust. 2a, 2b i 2c, Komisja przyjmuje środki, dążąc do uwzględnienia postępu technicznego na rynkach finansowych, uściślenia wymogów i zapewnienia jednolitego stosowania ust. 1–5 niniejszego artykułu.”;

b) akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Środki, o których mowa w lit. a), przyjmowane są zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 27 ust. 2. Środki, o których mowa w lit. b) i c), są wprowadzane w formie aktów delegowanych, zgodnie z postanowieniami art. 27 ust. 2a, 2b i 2c i z zastrzeżeniem warunków art. 27a i 27b.”;

c) akapit czwarty otrzymuje brzmienie:

„W stosownych przypadkach Komisja może również dostosować pięcioletni okres, o którym mowa w ust. 1, w formie aktu delegowanego, zgodnie z art. 27 ust. 2a, 2b i 2c i z zastrzeżeniem warunków art. 27a i 27b.”;

3) w art. 9 ust. 7 wprowadza się następujące zmiany:

a) akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„7. Zgodnie z art. 27 ust. 2a, 2b i 2c i z zastrzeżeniem warunków art. 27a i 27b Komisja przyjmuje w formie aktów delegowanych środki, dążąc do uwzględnienia postępu technicznego na rynkach finansowych i uściślenia wymogów ustanowionych w ust. 2, 4 i 5.”;

b) akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Komisja – zgodnie z art. 27 ust. 2a, 2b i 2c i z zastrzeżeniem warunków art. 27a i 27b – określa, w formie aktów delegowanych, maksymalną długość »krótkiego cyklu rozliczeniowego«, o którym mowa w ust. 4 niniejszego artykułu, a także odpowiednie mechanizmy sprawowania kontroli przez właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego.”;

4) w art. 12 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 8:

- (i) w akapicie pierwszym część wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„8. W celu uwzględnienia postępu technicznego na rynkach finansowych i uściślenia wymogów ustanowionych w ust. 1, 2, 4, 5 i 6 niniejszego artykułu Komisja zgodnie z art. 27 ust. 2a, 2b i 2c i z zastrzeżeniem warunków art. 27a i 27b, przyjmuje środki;”;

- (ii) uchyla się lit. a);

- (iii) uchyla się akapit drugi;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„9. W celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania niniejszego artykułu i uwzględnienia technicznego rozwoju na rynkach finansowych, Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) (zwany dalej »EUNGiPW«), ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 (*) może opracowywać projekty wykonawczych standardów technicznych, by ustanawiać standardowe formularze, szablony i procedury służące przekazywaniu wymaganych informacji emitentowi zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu lub w celu przekazywania informacji na mocy art. 19 ust. 3.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

(*) Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84.”;

5) w art. 13 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 2:

- (i) akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„2. Zgodnie z art. 27 ust. 2a, 2b i 2c i z zastrzeżeniem warunków art. 27a i 27b Komisja przyjmuje w formie aktów delegowanych środki, dążąc do uwzględnienia postępu technicznego na rynkach finansowych i uściślenia wymogów ustanowionych w ust. 1. W szczególności określa ona:”;

- (ii) lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) treść zawiadomienia, jakiego należy dokonać;”;

- (iii) uchyla się akapit drugi;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. W celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania ust. 1 niniejszego artykułu i uwzględnienia technicznego rozwoju rynków finansowych, EUNGiPW może opracowywać projekty wykonawczych standardów technicznych, by ustanawiać standardowe formularze, szablony i procedury służące przekazywaniu

wymaganych informacji emitentowi zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu lub w celu przekazywania informacji na mocy art. 19 ust. 3.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

6) art. 14 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zgodnie z art. 27 ust. 2a, 2b i 2c i z zastrzeżeniem warunków art. 27a i 27b Komisja przyjmuje w formie aktów delegowanych środki, dążąc do uwzględnienia postępu technicznego na rynkach finansowych i uściślenia wymogów ustanowionych w ust. 1.”;

7) art. 17 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zgodnie z art. 27 ust. 2a, 2b i 2c i z zastrzeżeniem warunków art. 27a i 27b Komisja przyjmuje w formie aktów delegowanych środki, dążąc do uwzględnienia postępu technicznego na rynkach finansowych oraz postępu w dziedzinie technik informacyjnych i komunikacyjnych i uściślenia wymogów ustanowionych w ust. 1, 2 i 3. W szczególności określa ona rodzaje instytucji finansowych, za pośrednictwem których akcjonariusz może korzystać ze swoich praw finansowych, przewidzianych w przepisach ust. 2 lit. c).”;

8) art. 18 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Zgodnie z art. 27 ust. 2a, 2b i 2c i z zastrzeżeniem warunków art. 27a i 27b Komisja przyjmuje w formie aktów delegowanych środki, dążąc do uwzględnienia postępu technicznego na rynkach finansowych oraz postępu w dziedzinie technik informacyjnych i komunikacyjnych oraz, aby uściślić wymogi ustanowione w ust. 1–4. W szczególności określa ona rodzaje instytucji finansowych, za pośrednictwem których posiadacz dłużnych papierów wartościowych może wykonywać swoje prawa finansowe, o których mowa w ust. 2 lit. c).”;

9) art. 19 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zgodnie z art. 27 ust. 2a, 2b i 2c i z zastrzeżeniem warunków art. 27a i 27b Komisja przyjmuje w formie aktów delegowanych środki, dążąc do uściślenia wymogów ustanowionych w ust. 1, 2 i 3.

W szczególności Komisja określa procedurę, zgodnie z którą emitent, akcjonariusz lub posiadacz innych instrumentów finansowych lub osoba, o której mowa w art. 10, ma przekazywać informacje właściwemu organowi macierzystego państwa członkowskiego, odpowiednio na podstawie ust. 1 lub 3, aby umożliwić zgłaszanie takich informacji drogą elektroniczną w macierzystym państwie członkowskim;”;

10) art. 21 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zgodnie z art. 27 ust. 2a, 2b i 2c i z zastrzeżeniem warunków art. 27a i 27b Komisja przyjmuje w formie aktów delegowanych środki, dążąc do uwzględnienia postępu technicznego na rynkach finansowych oraz postępu w dziedzinie technik informacyjnych i komunikacyjnych, a także uściślenia wymogów ustanowionych w ust. 1, 2 i 3.

Komisja określa w szczególności:

- a) standardy minimalne rozpowszechniania informacji regulowanych, o których mowa w ust. 1;
- b) standardy minimalne scentralizowanego systemu gromadzenia informacji, o którym mowa w ust. 2.

Komisja może także określić i aktualizować wykaz środków przekazu służących do publicznego rozpowszechniania informacji.”;

11) art. 22 ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„1. EUNGiPW opracowuje wytyczne, zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, celem dalszego ułatwienia publicznego dostępu do informacji podlegających ujawnieniu na mocy przepisów dyrektywy 2003/6/WE, dyrektywy 2003/71/WE oraz niniejszej dyrektywy.”;

12) w art. 23 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy statutowa siedziba emitenta znajduje się w państwie trzecim, właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego może zwolnić emitenta z obowiązku spełnienia wymagań określonych w art. 4–7, art. 12 ust. 6 i art. 14–18, pod warunkiem że w przepisach prawa danego państwa trzeciego określono analogiczne wymagania lub emitent ten spełnia wymagania określone w przepisach prawa państwa trzeciego, które właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego uznaje za równoważne.

Właściwy organ powiadamia następnie EUNGiPW o przyznanym zwolnieniu.”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 27 ust. 2, dążąc do zapewnienia jednolitych warunków stosowania ust. 1, Komisja przyjmuje następujące środki wykonawcze:

- (i) uruchomienie mechanizmu zapewniającego równoważność informacji wymaganych na mocy niniejszej dyrektywy, w tym także sprawozdań finansowych oraz informacji, wymaganych zgodnie z przepisami ustawowymi, wykonawczymi lub administracyjnymi państwa trzeciego;
- (ii) stwierdzające, że z uwagi na krajowe przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne lub też praktyki bądź procedury oparte na międzynarodowych standardach wyznaczonych przez organizacje międzynarodowe, państwo trzecie, w którym zarejestrowany jest emitent, zapewnia równoważność

wymagań informacyjnych, o których mowa w niniejszej dyrektywie.

W związku z akapitem pierwszym ppkt ii) Komisja przyjmuje, w formie aktów delegowanych i zgodnie z postanowieniami art. 27 ust. 2a, 2b i 2c i z zastrzeżeniem warunków art. 27a i 27b, środki związane z oceną standardów, które dotyczą emitentów z więcej niż jednego kraju.

Zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 27 ust. 2, Komisja podejmuje niezbędne decyzje w sprawie równoważności standardów rachunkowości wykorzystywanych przez emitentów z państw trzecich zgodnie z warunkami określonymi w art. 30 ust. 3. Jeżeli Komisja zadecyduje, iż standardy rachunkowości państwa trzeciego nie są równoważne, może ona pozwolić emitentom na dalsze stosowanie tych standardów przez odpowiedni okres przejściowy.

W związku z akapitem trzecim Komisja przyjmuje również, w formie aktów delegowanych i zgodnie z art. 27 ust. 2a, 2b i 2c i z zastrzeżeniem warunków art. 27a i 27b, środki mające na celu ustanowienie ogólnych kryteriów równoważności w odniesieniu do standardów rachunkowości, które dotyczą emitentów z więcej niż jednego kraju.”;

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W celu określenia wymogów ustanowionych w ust. 2 Komisja może, w formie aktów delegowanych zgodnie z art. 27 ust. 2a, 2b i 2c i z zastrzeżeniem warunków art. 27a i 27b, przyjmować środki określające rodzaj informacji ujawnianych w państwie trzecim, które mają znaczenie dla opinii publicznej w Unii.”;

d) ust. 7 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Do celów akapitu pierwszego Komisja przyjmuje również, w formie aktów delegowanych i zgodnie z postanowieniami art. 27 ust. 2a, 2b i 2c i z zastrzeżeniem warunków art. 27a i 27b, środki mające na celu ustanowienie ogólnych kryteriów równoważności.”;

e) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„8. EUNGiPW wspiera Komisję w realizacji zadań wynikających z niniejszego artykułu zgodnie z art. 33 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

13) w art. 24 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„1. Każde państwo członkowskie wyznacza organ centralny, o którym mowa w art. 21 ust. 1 dyrektywy 2003/71/WE, jako centralny właściwy organ administracyjny odpowiedzialny za wykonywanie obowiązków, o których mowa w niniejszej dyrektywie, i za zapewnienie stosowania przepisów przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą. Państwa członkowskie informują o tym odpowiednio Komisję i EUNGiPW.”;

- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Państwa członkowskie informują Komisję, EUNGIPW, zgodnie z art. 28 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, i właściwe organy pozostałych państw członkowskich o wszelkich uzgodnieniach zawartych w odniesieniu do delegacji zadań, w tym także o dokładnych warunkach takiej delegacji.”;

- 14) w art. 25 wprowadza się następujące zmiany:

- a) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„2a. Właściwe organy mogą powiadamiać EUNGIPW o sytuacjach, w których wniosek o współpracę został rozpatrzony odmownie lub w których nie podjęto w sprawie tego wniosku żadnych działań w odpowiednim terminie. Bez uszczerbku dla art. 258 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) w przypadkach, o których mowa w zdaniu pierwszym, EUNGIPW może skorzystać z uprawnień przysługujących mu na mocy art. 19 rozporządzenia UE nr 1095/2010.

2b. Właściwe organy współpracują z EUNGIPW do celów niniejszej dyrektywy zgodnie z rozporządzeniem UE nr 1095/2010.

2c. Właściwe organy udzielają EUNGIPW niezwłocznie wszelkich informacji niezbędnych mu do wypełniania jego obowiązków wynikających z niniejszej dyrektywy i rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, zgodnie z art. 35 tego rozporządzenia.”;

- b) ust. 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„3. ust. 1 nie uniemożliwia właściwym organom wymiany informacji poufnych ani ich przekazywania EUNGIPW i Europejskiej Radzie ds. Ryzyka Systemowego (ERRS) ustanowionej rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1092/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie wspólnotowego nadzoru makroostrożnościowego nad systemem finansowym i ustanowienia Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego (*).

(*) Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 1.”;

- c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Państwa członkowskie i EUNGIPW, zgodnie z art. 33 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, mogą zawierać umowy o współpracy przewidujące wymianę informacji z właściwymi organami lub instytucjami państw trzecich upoważnionymi w odpowiednim prawie krajowym do wykonywania wszelkich zadań na mocy niniejszej dyrektywy, zgodnie z art. 24. Państwa członkowskie informują EUNGIPW o zawarciu umów o współpracy. Taka wymiana informacji objęta jest obowiązkiem przestrzegania tajemnicy zawodowej w stopniu nie mniejszym niż określony w niniejszym artykule. Ta wymiana informacji ma na celu wykonywanie zadań związanych z nadzorem przez wspomniane właściwe organy lub instytucje. W przypadku gdy informacje pochodzą z innego państwa członkowskiego, nie mogą

one zostać ujawnione bez wyraźnej zgody właściwych organów, które je ujawniły, oraz służyć w stosownych przypadkach wyłącznie do tych celów, na które organy te wyraziły swoją zgodę.”;

- 15) art. 26 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 26

Środki zapobiegawcze

1. W przypadku gdy właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego uzna, że emitent lub posiadacz akcji albo innych instrumentów finansowych lub osoba lub podmiot, o których mowa w art. 10, dopuściła się nieprawidłowości lub naruszyła swoje obowiązki, przekazuje swoje ustalenia właściwemu organowi macierzystego państwa członkowskiego i EUNGIPW.

2. Jeżeli, mimo środków zastosowanych przez właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego, emitent lub posiadacz papierów wartościowych nadal narusza właściwe przepisy prawa bądź postanowienia w zakresie nadzoru, lub jeżeli środki te okazały się nieodpowiednie, właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego, po powiadomieniu właściwego organu macierzystego państwa członkowskiego, stosuje zgodnie z art. 3 ust. 2 wszystkie właściwe środki w celu ochrony inwestorów, informując o tym jak najszybciej Komisję i EUNGIPW.”;

- 16) tytuł rozdziału VI otrzymuje brzmienie:

„AKTY DELEGOWANE I ŚRODKI WYKONAWCZE”;

- 17) w art. 27 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 2 ust. 3, art. 5 ust. 6, art. 9 ust. 7, art. 12 ust. 8, art. 13 ust. 2, art. 14 ust. 2, art. 17 ust. 4, art. 18 ust. 5, art. 19 ust. 4, art. 21 ust. 4, art. 23 ust. 4, 5 i 7, przyznaje się Komisji na okres czterech lat od dnia 4 stycznia 2011 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazanego uprawnienia w terminie najpóźniej sześciu miesięcy przed zakończeniem okresu czterech lat. Przekazanie uprawnienia jest automatycznie przedłużane na taki sam okres, chyba że Parlament Europejski lub Rada odwołują je zgodnie z art. 27a.”;

- b) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„2b. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja powiadamia o tym równocześnie Parlament Europejski i Radę.

2c. Uprawnienie do przyjmowania aktów delegowanych przyznaje się Komisji z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 27a i 27b.”;

18) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 27a

Odwołanie przekazanych uprawnień

1. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 2 ust. 3, art. 5 ust. 6, art. 9 ust. 7, art. 12 ust. 8, art. 13 ust. 2, art. 14 ust. 2, art. 17 ust. 4, art. 18 ust. 5, art. 19 ust. 4, art. 21 ust. 4, art. 23 ust. 4, 5 i 7, może zostać odwołane w dowolnym czasie przez Parlament Europejski lub Radę.

2. Instytucja, która rozpoczęła wewnętrzną procedurę w celu podjęcia decyzji, czy odwołać przekazanie uprawnień, dokłada starań, aby poinformować drugą instytucję i Komisję odpowiednio wcześniej przed podjęciem ostatecznej decyzji, wskazując przekazane uprawnienie, które mogłoby zostać odwołane.

3. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie uprawnienia określonego w tej decyzji. Staje się ona skuteczna natychmiast lub od późniejszej daty, która jest w niej określona. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych. Jest ona publikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 27b

Sprzeciw wobec aktów delegowanych

1. Parlament Europejski lub Rada mogą wnieść sprzeciw wobec aktu delegowanego w terminie trzech miesięcy od daty notyfikacji. Z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady termin ten zostaje przedłużony o trzy miesiące.

2. Jeżeli przed upływem okresu, o którym mowa w ust. 1, ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyrażą sprzeciwu wobec aktu delegowanego, akt ten publikowany jest w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* i wchodzi w życie z dniem w nim określonym.

Akt delegowany może zostać opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* oraz może wejść w życie przed upływem tego terminu, jeżeli zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformują Komisję o swoim zamiarze niewyrażania sprzeciwu.

3. W przypadku sprzeciwu wobec aktu delegowanego ze strony Parlamentu Europejskiego lub Rady wyrażonego w terminie, o którym mowa w ust. 1, akt delegowany nie wchodzi w życie. Zgodnie z art. 296 TFUE instytucja, która wyraziła sprzeciw, wskazuje powody swego sprzeciwu wobec aktu delegowanego.”.

Artykuł 8

Zmiany w dyrektywie 2005/60/WE

W dyrektywie 2005/60/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 11 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Państwa członkowskie informują siebie wzajemnie oraz Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru

Bankowego) (zwany dalej »EUNB«), ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 (*), Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) (zwany dalej »EUNUIPPE«) ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 (**) oraz Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) (zwany dalej »EUNGiPW«) ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 (***) w zakresie odpowiadającym celom niniejszej dyrektywy oraz zgodnie z właściwymi przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010, rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010, oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010, a także informują Komisję o przypadkach, w których ich zdaniem państwo trzecie spełnia warunki ustanowione w ust. 1 lub 2, lub w innych sytuacjach, w których spełnione są kryteria techniczne ustanowione zgodnie z art. 40 ust. 1 lit. b).

(*) Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12.

(**) Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 48.

(***) Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84.”;

2) art. 16 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Państwa członkowskie informują się wzajemnie oraz informują Europejskie Urzędy Nadzoru, w zakresie odpowiadającym celom niniejszej dyrektywy oraz zgodnie z właściwymi przepisami rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, rozporządzenia (UE) nr 1094/2010, oraz rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, a także informują Komisję o przypadkach, w których ich zdaniem państwo trzecie spełnia warunki ustanowione w ust. 1 lit. b).”;

3) art. 28 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Państwa członkowskie informują się wzajemnie oraz informują Europejskie Urzędy Nadzoru, w zakresie odpowiadającym celom niniejszej dyrektywy oraz zgodnie z właściwymi przepisami rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, rozporządzenia (UE) nr 1094/2010, oraz rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, a także informują Komisję o przypadkach, w których ich zdaniem państwo trzecie spełnia warunki ustanowione w ust. 3, 4 lub 5.”;

4) w art. 31 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Państwa członkowskie informują się wzajemnie oraz informują Europejskie Urzędy Nadzoru, w zakresie odpowiadającym celom niniejszej dyrektywy oraz zgodnie z właściwymi przepisami rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 oraz rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, a Komisja informuje każde z nich o przypadkach, w których przepisy państwa trzeciego nie pozwalają na stosowanie środków wymaganych w ust. 1 akapit pierwszy i można podjąć skoordynowane działania w celu znalezienia rozwiązania.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4. W celu spójnej harmonizacji niniejszego artykułu i uwzględnienia technicznego rozwoju w zakresie zwalczania prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu Europejskie Urzędy Nadzoru, uwzględniając istniejące ramy i współdziałając w stosownych przypadkach z innymi właściwymi organami Unii działającymi w tej dziedzinie, mogą opracowywać projekty regulacyjnych standardów technicznych zgodnie z art. 56 odpowiednio rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, rozporządzeniem (UE) nr 1094/2010 i rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, w celu określenia rodzaju dodatkowych środków, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, oraz minimalnego zakresu działań, które powinny podjąć instytucje kredytowe i finansowe, w przypadku gdy ustawodawstwo państwa trzeciego nie pozwala na stosowanie środków wymaganych na mocy ust. 1 akapit pierwszy niniejszego artykułu.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.”;

5) w art. 34 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. W celu zapewnienia spójności harmonizacji i uwzględnienia technicznego rozwoju w zakresie zwalczania prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu Europejskie Urzędy Nadzoru, uwzględniając istniejące ramy i współdziałając w stosownych przypadkach z innymi stosownymi organami Unii działającymi w tej dziedzinie, mogą opracowywać projekty regulacyjnych standardów technicznych zgodnie z art. 56 odpowiednio rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, art. 56 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 i art. 56 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 w celu określenia minimalnej treści komunikacji, o której mowa w ust. 2.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.”;

6) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 37a

1. Właściwe organy współpracują z Europejskimi Urzędami Nadzoru na potrzeby niniejszej dyrektywy zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1093/2010, rozporządzeniem (UE) nr 1094/2010 oraz rozporządzeniem (UE) nr 1095/2010.

2. Właściwe organy przedstawiają Europejskim Urzędowi Nadzoru wszelkie informacje niezbędne do wypełniania ich zadań zgodnie z niniejszą dyrektywą i odpowiednio rozporządzeniem (UE) nr 1093/2010, rozporządzeniem (UE) nr 1094/2010 oraz rozporządzeniem (UE) nr 1095/2010.”;

7) tytuł rozdziału VI otrzymuje brzmienie:

„AKTY DELEGOWANE I ŚRODKI WYKONAWCZE”;

8) w art. 40 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1:

(i) akapit pierwszy część wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„1. W celu uwzględnienia rozwoju technicznego w zakresie zwalczania prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu oraz w celu uściślenia wymogów ustanowionych w niniejszej dyrektywie Komisja może przyjąć następujące środki”;

(ii) akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Środki te przyjmowane są w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 41 ust. 2a, 2b i 2c i z zastrzeżeniem warunków art. 41a i 41b.”;

b) w ust. 3 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Środki te przyjmowane są w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 41 ust. 2a, 2b i 2c i z zastrzeżeniem warunków art. 41a i 41b.”;

9) w art. 41 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, uwzględniając jej art. 8 i pod warunkiem że środki przyjęte zgodnie z procedurą określoną w tych artykułach nie zmieniają podstawowych przepisów niniejszej dyrektywy.”;

b) ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 40, powierza się Komisji na okres czterech lat od dnia 4 stycznia 2011 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazanego uprawnienia w terminie najpóźniej sześciu miesięcy przed zakończeniem okresu czterech lat. Przekazanie uprawnienia jest automatycznie przedłużane na taki sam okres, chyba że Parlament Europejski lub Rada odwołają je zgodnie z art. 41a.”;

c) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„2b. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja powiadamia o tym równocześnie Parlament Europejski i Radę.

2c. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych są przyznawane Komisji z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 41a i 41b.”;

d) uchyla się ust. 3;

10) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 41a

Odwołanie przekazanych uprawnień

1. Przekazane uprawnienie określone w art. 40 może zostać w każdej chwili odwołane przez Parlament Europejski lub Radę.

2. Instytucja, która rozpoczęła wewnętrzną procedurę w celu podjęcia decyzji, czy odwołać przekazanie uprawnienia, dokłada starań, aby poinformować drugą instytucję i Komisję odpowiednio wcześniej przed podjęciem ostatecznej decyzji, wskazując przekazane uprawnienie, które mogłoby zostać odwołane.

3. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie uprawnienia określonego w tej decyzji. Staje się ona skuteczna natychmiast lub od późniejszej daty, która jest w niej określona. Nie wpływa ona na ważność aktów delegowanych już obowiązujących. Zostaje ona opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 41b

Sprzeciw wobec aktów delegowanych

1. Parlament Europejski lub Rada mogą wnieść sprzeciw wobec aktu delegowanego w terminie trzech miesięcy od daty notyfikacji. Z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady termin ten zostaje przedłużony o trzy miesiące.

2. Jeżeli przed upływem okresu, o którym mowa w ust. 1, ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyrażą sprzeciwu wobec aktu delegowanego, akt ten zostaje opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* i wchodzi w życie z dniem w nim określonym.

Akt delegowany może zostać opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* i wejść w życie przed upływem tego terminu, jeżeli zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformują Komisję o swoim zamiarze niewyrażania sprzeciwu.

3. W przypadku sprzeciwu wobec aktu delegowanego ze strony Parlamentu Europejskiego lub Rady wyrażonego w terminie, o którym mowa w ust. 1, akt delegowany nie wchodzi w życie. Zgodnie z art. 296 TFUE instytucja, która wyraziła sprzeciw, wskazuje powody swego sprzeciwu wobec aktu delegowanego.”.

Artykuł 9

Zmiany w dyrektywie 2006/48/WE

W dyrektywie 2006/48/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6 wprowadza się następujące zmiany:

a) obecny ustęp otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie wymagają od instytucji kredytowych uzyskania zezwolenia przed rozpoczęciem działalności. Bez uszczerbku dla art. 7–12, ustanawiają one wymogi udzielenia takiego zezwolenia i informują

o nich Komisję oraz Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Bankowego) (zwany dalej »EUNB«) ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 (*).

(*) Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12.”;

b) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„2. W celu zapewnienia spójnej harmonizacji niniejszego artykułu EUNB może opracowywać projekty regulacyjnych standardów technicznych:

a) w zakresie informacji, które należy przekazać właściwym organom we wniosku o zezwolenie dla instytucji kredytowej, w tym program działalności, o którym mowa w art. 7;

b) określające warunki spełnienia wymogów ustanowionych w art. 8;

c) określające wymogi mające zastosowanie do akcjonariuszy i udziałowców posiadających znaczne pakiety akcji, jak również przeszkody, które mogą uniemożliwiać właściwym organom skuteczne wykonywanie funkcji nadzorczych, zgodnie z art. 12.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w lit. a), b) i c) akapitu pierwszego, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

3. Aby zapewnić jednolite warunki stosowania niniejszego artykułu EUNB może opracowywać projekty wykonawczych standardów technicznych w zakresie standardowych formularzy, szablonów i procedur służących dostarczaniu takich informacji.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.”;

2) art. 9 ust. 2 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) zainteresowane państwa członkowskie powiadamiają Komisję i EUNB o powodach, którymi się kierują przy korzystaniu z tej możliwości; natomiast”;

3) art. 14 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 14

EUNB jest powiadamiany o każdym udzielonym zezwoleniu.

Nazwę każdej instytucji kredytowej, której udzielono zezwolenia, umieszcza się w wykazie. EUNB publikuje ten wykaz na swojej stronie internetowej i aktualizuje go.”;

- 4) art. 17 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Należy poinformować Komisję i EUNB o cofnięciu zezwolenia i jego powodach. O tych powodach powiadamiane są również osoby zainteresowane.”;

- 5) w art. 19 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„9. W celu zapewnienia spójnej harmonizacji niniejszego artykułu, EUNB może opracowywać projekty regulacyjnych standardów technicznych, aby sporządzić wyczerpujący wykaz informacji, o których mowa w art. 19a ust. 4 i które potencjalni nabywcy muszą umieścić w swoich powiadomieniach, bez uszczerbku dla ust. 3 niniejszego artykułu.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w pierwszym akapicie, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

W celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania niniejszej dyrektywy EUNB może opracowywać projekty wykonawczych standardów technicznych, aby ustanowić wspólne procedury, formularze i szablony na potrzeby procesu konsultacji między odpowiednimi właściwymi organami, o którym mowa w art. 19b.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie trzecim, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.”;

- 6) w art. 22 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. W celu określenia wymogów ustanowionych w niniejszym artykule i zapewnienia konwergencji praktyk nadzorczych EUNB może opracowywać projekty regulacyjnych standardów technicznych, by określić zasady, procesy i mechanizmy, o których mowa w ust. 1, zgodnie z zasadami proporcjonalności i kompleksowości określonymi w ust. 2.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w pierwszym akapicie, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.”;

- 7) w art. 25 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„5. W celu zapewnienia spójnej harmonizacji niniejszego artykułu EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia informacji, które należy przedstawić zgodnie z niniejszym artykułem.

Aby zapewnić jednolite warunki stosowania niniejszego artykułu, EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu stworzenia standardowych formularzy, szablonów i procedur takiego powiadomienia.

EUNB przedstawi Komisji te projekty standardów technicznych do dnia 1 stycznia 2014 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Komisja jest także uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie drugim, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.”;

- 8) w art. 26 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„5. W celu zapewnienia spójnej harmonizacji niniejszego artykułu EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia informacji, które należy przedstawić zgodnie z niniejszym artykułem.

Aby zapewnić jednolite warunki stosowania niniejszego artykułu, EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu ustanowienia standardowych formularzy, szablonów i procedury takiego powiadomienia.

EUNB przedstawi Komisji te projekty standardów technicznych do dnia 1 stycznia 2014 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Komisja jest także uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie drugim, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.”;

- 9) w art. 28 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4. W celu zapewnienia spójnej harmonizacji niniejszego artykułu EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia informacji, które należy przedstawić zgodnie z niniejszym artykułem.

Aby zapewnić jednolite warunki stosowania niniejszego artykułu, EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu ustanowienia standardowych formularzy, szablonów i procedury takiego powiadomienia.

EUNB przedstawi Komisji te projekty standardów technicznych do dnia 1 stycznia 2014 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Komisja jest także uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie drugim, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.”;

10) w art. 33 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„W nagłych przypadkach właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego mogą przed zastosowaniem procedur przewidzianych w art. 30 podjąć wszelkie środki ostrożności niezbędne do ochrony interesów deponentów, inwestorów i innych osób, na rzecz których świadczone są usługi. Komisja, EUNB i właściwe organy innych zainteresowanych państw członkowskich są niezwłocznie powiadamiane o takich środkach.”;

11) art. 36 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 36

Państwa członkowskie powiadamiają Komisję i EUNB o liczbie i charakterze przypadków odmowy na podstawie art. 25 i art. 26 ust. 1, 2 i 3 lub podjęciu środków zgodnie z art. 30 ust. 3.”;

12) art. 38 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Właściwe organy powiadamiają Komisję, EUNB i Europejski Komitet Bankowy o wszystkich zezwoleniach udzielonych oddziałom instytucji kredytowych mających swoją siedzibę zarządu w państwie trzecim.”;

13) w art. 39 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 2 dodaje się literę w brzmieniu:

„c) że EUNB jest w stanie uzyskać od właściwych organów państw członkowskich informacje otrzymane od krajowych organów państw trzecich zgodnie z art. 35 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4. EUNB wspiera Komisję na potrzeby niniejszego artykułu zgodnie z art. 33 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.”;

14) w art. 42 dodaje się ustępy w brzmieniu:

„Właściwe organy mogą powiadamiać EUNB o sytuacjach, w których wniosek o współpracę, w szczególności dotyczący wymiany informacji, został rozpatrzony odmownie lub w których nie podjęto w sprawie tego wniosku żadnych działań w odpowiednim terminie. Bez uszczerbku dla art. 258 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) w przypadkach, o których mowa w zdaniu pierwszym, EUNB może skorzystać z uprawnień przysługujących mu na mocy art. 19 rozporządzenia UE nr 1093/2010.

W celu zapewnienia spójnej harmonizacji niniejszego artykułu EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia informacji zawartych w niniejszym artykule.

W celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania niniejszego artykułu EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych służących ustanowieniu standardowych formularzy, szablonów i procedur do celów wymiany informacji, które mogą ułatwić monitorowanie instytucji kredytowych.

EUNB przedstawi Komisji te projekty standardów technicznych do dnia 1 stycznia 2014 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie trzecim, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Komisja jest także uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie czwartym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.”;

15) w art. 42a wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 po akapicie czwartym dodaje się akapit w brzmieniu:

„Jeżeli pod koniec początkowego terminu dwóch miesięcy dowolny z zainteresowanych właściwych organów skierował sprawę do EUNB zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego odraczają podjęcie decyzji i czekają na decyzję, EUNB może podjąć zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia. Właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego podejmują decyzję zgodną z decyzją EUNB. Termin dwóch miesięcy uznaje się za termin zakończenia postępowania pojednawczego w rozumieniu tego rozporządzenia. EUNB podejmuje decyzję w terminie jednego miesiąca. Sprawy nie kieruje się do EUNB, jeśli początkowy termin dwóch miesięcy upłynął lub jeśli podjęto wspólną decyzję.”;

b) w ust. 3 dodaje się akapity w brzmieniu:

„Aby zapewnić spójną harmonizację niniejszego artykułu EUNB może opracowywać projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określania ogólnych warunków funkcjonowania kolegiów organów nadzoru.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie czwartym, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Aby zapewnić jednolite warunki stosowania niniejszego artykułu, EUNB może opracowywać projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określania zasad operacyjnego funkcjonowania kolegiów organów nadzoru.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie szóstym, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.”;

16) w art. 42b wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podczas wykonywania swoich obowiązków właściwe organy uwzględniają konwergencję w odniesieniu do instrumentów nadzoru i praktyk nadzorczych w zastosowaniu przepisów ustawowych, wykonawczych i wymogów administracyjnych przyjętych na mocy niniejszej dyrektywy. W tym celu państwa członkowskie zapewniają, aby:

- a) właściwe organy uczestniczyły w działaniach EUNB;
- b) właściwe organy przestrzegały wytycznych i zaleceń EUNB, a w przypadku ich nieprzestrzegania podawały powody takiej sytuacji;
- c) zakres kompetencji powierzonych właściwym organom na poziomie krajowym nie ograniczał wykonywania przez nie ich obowiązków wynikających z członkostwa w EUNB lub z niniejszej dyrektywy.”;

b) uchyla się ust. 2;

17) art. 44 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Ustęp 1 nie stanowi przeszkody dla wymiany informacji między właściwymi organami różnych państw członkowskich ani dla przekazywania informacji EUNB przez właściwe organy zgodnie z niniejszą dyrektywą i innymi dyrektywami mającymi zastosowanie do instytucji kredytowych, jak również zgodnie z art. 31 i 35 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010. Informacje te podlegają warunkom odnoszącym się do tajemnicy zawodowej określonym w ust. 1.”;

18) art. 46 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 46

Zgodnie z art. 33 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 państwa członkowskie i EUNB mogą zawierać umowy o współpracy umożliwiające wymianę informacji z właściwymi organami państw trzecich lub z organami bądź instytucjami państw trzecich w rozumieniu art. 47 i art. 48 ust. 1 niniejszej dyrektywy jedynie wówczas, gdy ujawniane informacje objęte są gwarancjami tajemnicy zawodowej co najmniej równoważnymi określonym w art. 44 ust. 1 niniejszej dyrektywy. Taka wymiana informacji służy wykonywaniu zadań nadzoru przez te organy lub instytucje.

W przypadku gdy informacje pochodzą z innego państwa członkowskiego, nie mogą być ujawnione bez wyraźnej zgody organów, które je ujawniły, a w stosownych przypadkach, wyłącznie do celów, na które organy te wyraziły zgodę.”;

19) w art. 49 wprowadza się następujące zmiany:

a) akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Przepisy niniejszej sekcji nie stanowią przeszkody w przekazywaniu przez właściwe organy informacji następującym podmiotom do celów wykonywania ich zadań:

a) bankom centralnym w Europejskim Systemie Banków Centralnych i innym organom pełniącym podobną funkcję w zakresie ich kompetencji jako organów monetarnych, w przypadku gdy informacje te są istotne w kontekście wykonywania ich zadań ustawowych, w tym prowadzenia polityki monetarnej i zapewniania związanej z tym płynności, nadzoru nad systemami płatności, rozliczeń i rozrachunku oraz zabezpieczenia stabilności systemu finansowego;

b) w stosownych przypadkach, innym organom publicznym odpowiedzialnym za nadzorowanie systemów płatniczych;

c) Europejskiej Radzie ds. Ryzyka Systemowego (zwanej dalej »ERRS«), w sytuacji gdy informacje te są istotne dla wykonywania jej zadań ustawowych na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1092/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie wspólnotowego nadzoru makroostrożnościowego nad systemem finansowym i ustanowienia Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego (*).

Przepisy niniejszej sekcji nie stanowią przeszkody dla organów lub podmiotów, o których mowa w akapicie pierwszym, w przekazywaniu właściwym organom informacji, które mogą im być potrzebne do celów określonych w art. 45.

(*) Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 1.”;

b) akapit czwarty otrzymuje brzmienie:

„W sytuacji kryzysowej, o której mowa w art. 130 ust. 1, państwa członkowskie zezwalają właściwym organom na niezwłoczne przekazywanie informacji bankom centralnym w Europejskim Systemie Banków Centralnych, w przypadku gdy takie informacje są istotne dla wykonywania ich zadań ustawowych, w tym prowadzenia polityki monetarnej i zapewniania związanej z tym płynności, nadzoru nad systemami płatności, rozliczeń i rozrachunku papierów wartościowych oraz zabezpieczenia stabilności systemu finansowego oraz na przekazywanie informacji ERRS zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1092/2010, w przypadku gdy takie informacje są istotne dla wykonywania jej zadań ustawowych.”;

20) w art. 63a wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przepisy regulujące dany instrument określają taką wartość kapitału, niespłaconych odsetek lub dywidend, która pokrywa straty i nie utrudnia dokapitalizowania instytucji kredytowej poprzez odpowiednie mechanizmy opracowane przez EUNB na mocy ust. 6.”;

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W celu zapewnienia spójnej harmonizacji oraz konwergencji praktyk nadzorczych EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia wymogów mających zastosowanie do instrumentów, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu. EUNB przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 1 stycznia 2014 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

EUNB wydaje również wytyczne w odniesieniu do instrumentów, o których mowa w art. 57 akapit pierwszy lit. a).

EUNB monitoruje stosowanie tych wytycznych.”;

21) w art. 74 ust. 2 akapit drugi otrzymuje następujące brzmienie:

„W celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania niniejszej dyrektywy, od dnia 31 grudnia 2012 r. właściwe organy stosują jednolite formaty, częstotliwości i terminy przedkładania sprawozdań na potrzeby przekazywania tych obliczeń przez instytucje kredytowe. W celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania niniejszej dyrektywy EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych, by wprowadzić w Unii jednolite formaty (wraz ze stosownymi specyfikacjami), częstotliwości i terminy przedkładania sprawozdań przed dniem 1 stycznia 2012 r. Format sprawozdań jest proporcjonalny do charakteru, zakresu i stopnia złożoności działalności instytucji kredytowych.

W celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania niniejszej dyrektywy EUNB opracowuje również projekty wykonawczych standardów technicznych w zakresie rozwiązań IT, które będą mieć zastosowanie do tych sprawozdań.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie drugim i trzecim, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.”;

22) w art. 81 ust. 2 dodaje się akapity w brzmieniu:

„W celu zapewnienia spójnej harmonizacji niniejszego artykułu EUNB, konsultując się z Europejskim Urzędem Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) (zwanym dalej »EUNGiPW«), ustanowionym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 (*) opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia metod oceny dotyczących ustalania zdolności kredytowej. EUNB przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 1 stycznia 2014 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w lit. a) akapitu drugiego, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

(*) Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84.”;

23) w art. 84 ust. 2 dodaje się akapity w brzmieniu:

„W celu zapewnienia spójnej harmonizacji niniejszego EUNB, konsultując się z EUNGiPW, może opracowywać projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia metod oceny, na podstawie której właściwe organy zezwalają instytucjom kredytowym na stosowanie metody IRB.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w lit. a) akapitu pierwszego, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.”;

24) w art. 97 ust. 2 dodaje się akapity w brzmieniu:

„W celu zapewnienia spójnej harmonizacji niniejszego artykułu EUNB, po konsultacji z EUNGiPW, opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia metod oceny dotyczących ustalania zdolności kredytowej. Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Bankowego) przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 1 stycznia 2014 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie drugim, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.”;

25) w art. 105 ust. 1 dodaje się akapity w brzmieniu:

„W celu zapewnienia spójnej harmonizacji niniejszego artykułu, EUNB może opracowywać projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia metodologii oceny, zgodnie z którymi właściwe organy zezwalają instytucjom na stosowanie zaawansowanych metod pomiaru.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie drugim, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.”;

26) art. 106 ust. 2 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„W celu zapewnienia spójnej harmonizacji niniejszego artykułu, EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia warunków stosowania wyłączeń, o których mowa w lit. c) i d), oraz określenia warunków wykorzystywanych do stwierdzenia istnienia grupy powiązanych klientów, o której mowa w ust. 3. Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Bankowego) przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 1 stycznia 2014 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie drugim, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.”;

27) art. 110 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Państwa członkowskie zapewniają sporządzanie sprawozdań przynajmniej dwa razy w roku. Od dnia 31 grudnia 2012 r. właściwe organy stosują jednolite formaty, częstotliwości i terminy przedkładania sprawozdań. W celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania niniejszej dyrektywy EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych, by wprowadzić w Unii jednolite formaty (wraz ze stosownymi specyfikacjami), częstotliwości i terminy przedkładania sprawozdań przed dniem 1 stycznia 2012 r. Format sprawozdań jest proporcjonalny do charakteru, zakresu i stopnia złożoności działalności instytucji kredytowych.

W celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania niniejszej dyrektywy EUNB opracowuje również projekty standardów wykonawczych w zakresie rozwiązań opartych na technologiach informacyjnych, które będą mieć zastosowanie do tych sprawozdań.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym i drugim, zgodnie z procedurą określoną w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.”;

28) w art. 111 ust. 1 akapit czwarty otrzymuje brzmienie:

„Państwa członkowskie mogą ustalić niższy limit niż 150 mln EUR i informują o tym EUNB i Komisję.”;

29) art. 122a ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. EUNB przedstawia Komisji coroczne sprawozdanie dotyczące przestrzegania przez właściwe organy przepisów niniejszego artykułu.

W celu zapewnienia spójnej harmonizacji niniejszego artykułu EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych dotyczących konwergencji praktyk nadzorczych w odniesieniu do niniejszego artykułu, w tym środki podejmowane w przypadku naruszenia zasad należytej staranności i obowiązków związanych z zarządzaniem ryzykiem. EUNB przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 1 stycznia 2014 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie drugim, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.”;

30) w art. 124 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„6. W celu zapewnienia spójnej harmonizacji niniejszego artykułu, EUNB może opracowywać projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia warunków stosowania niniejszego artykułu oraz wspólnej procedury i metodologii oceny ryzyka.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.”;

31) art. 126 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Właściwe organy powiadamiają Komisję i EUNB, jeżeli zawarto porozumienie, o którym mowa w ust. 3.”;

32) w art. 129 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 po akapicie pierwszym dodaje się akapit w brzmieniu:

„Jeżeli organ odpowiedzialny za nadzór konsolidujący nie wypełni zadań, o których mowa w akapicie pierwszym, lub jeżeli organy krajowe nie współpracują z Urzędem odpowiedzialnym za nadzór konsolidujący w stopniu wymaganym do realizacji zadań wyszczególnionych w akapicie pierwszym, każdy zainteresowany właściwy organ może powiadomić o tej sprawie EUNB, który może podjąć działanie zgodnie z art. 19 rozporządzenia 1093/2010.”;

b) w ust. 2 akapit piąty dodaje się tekst w brzmieniu:

„Jeśli pod koniec terminu sześciu miesięcy dowolny zainteresowany właściwy organ skierował sprawę do EUNB zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, organ odpowiedzialny za nadzór skonsolidowany odracza swoją decyzję i czeka na decyzję, którą EUNB może podjąć w sprawie jego decyzji zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia, oraz podejmuje swoją decyzję zgodnie z decyzją EUNB. Termin sześciu miesięcy uznaje się za termin zakończenia postępowania pojednawczego w rozumieniu tego rozporządzenia. EUNB podejmuje decyzję w ciągu jednego miesiąca. Sprawy nie kieruje się do EUNB, jeśli termin sześciu miesięcy upłynął lub jeśli podjęto wspólną decyzję.”;

c) w ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:

„EUNB może opracowywać projekty wykonawczych standardów technicznych w celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania systemu wspólnych decyzji, o którym mowa w niniejszym ustępie, w odniesieniu do wniosków o zezwolenie, o których mowa w art. 84 ust. 1, art. 87 ust. 9, art. 105 i w części 6 załącznika III, w celu ułatwienia podejmowania wspólnych decyzji.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie szóstym i siódmym, zgodnie z procedurą określoną w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.”;

d) w ust. 3 wprowadza się następujące zmiany:

(i) w akapicie trzecim wyrażenie „Komitet Europejskich Organów Nadzoru Bankowego” zastępuje się wyrażeniem „EUNB”;

- (ii) akapit czwarty otrzymuje brzmienie:

„W przypadku gdy właściwe organy nie podejmą takiej wspólnej decyzji w terminie czterech miesięcy, decyzję o zastosowaniu art. 123, 124 i art. 136 ust. 2 podejmuje w ujęciu skonsolidowanym organ odpowiedzialny za nadzór skonsolidowany po należyтым uwzględnieniu oceny ryzyka przedsiębiorstw zależnych przeprowadzonej przez właściwe organy. Jeżeli pod koniec okresu czterech miesięcy dowolny z zainteresowanych właściwych organów skieruje sprawę do EUNB zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, organ odpowiedzialny za nadzór skonsolidowany odracza podjęcie decyzji i czeka na decyzję, którą EUNB może podjąć zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia, oraz podejmuje decyzję zgodnie z decyzją EUNB. Termin czterech miesięcy uznaje się za termin zakończenia postępowania pojednawczego w rozumieniu tego rozporządzenia. EUNB podejmuje decyzję w ciągu jednego miesiąca. Sprawy nie kieruje się do EUNB, jeśli termin czterech miesięcy upłynął lub jeśli wspólna decyzja została podjęta.”;

- (iii) akapit piąty otrzymuje brzmienie:

„Decyzję o zastosowaniu art. 123, 124 i art. 136 ust. 2 podejmują odpowiednie właściwe organy odpowiedzialne za nadzorowanie przedsiębiorstw zależnych dominującej instytucji kredytowej w Unii lub dominującej finansowej spółki holdingowej w Unii w ujęciu indywidualnym lub subskonsolidowanym, po należyтым rozpatrzeniu opinii i zastrzeżeń wyrażonych przez organ odpowiedzialny za nadzór skonsolidowany. Jeżeli pod koniec okresu czterech miesięcy dowolny z zainteresowanych właściwych organów skieruje sprawę do EUNB zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, właściwe organy odraczają podjęcie decyzji i czekają na decyzję, którą EUNB podejmuje zgodnie z art. 19 ust. 4 tego rozporządzenia, oraz podejmują swoją decyzję zgodnie z decyzją EUNB. Termin czterech miesięcy uznaje się za termin zakończenia postępowania pojednawczego w rozumieniu tego rozporządzenia. EUNB podejmuje decyzję w ciągu jednego miesiąca. Sprawy nie kieruje się do EUNB, jeśli termin czterech miesięcy upłynął lub jeśli wspólna decyzja została podjęta.”;

- (iv) akapit siódmy otrzymuje brzmienie:

„W przypadku gdy przeprowadzano konsultacje z EUNB, wszystkie właściwe organy biorą pod uwagę jego zalecenia i wyjaśniają wszelkie istotne odstępstwa od nich.”;

- (v) akapit dziesiąty otrzymuje brzmienie:

„EUNB może opracowywać projekty wykonawczych standardów technicznych w celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania procesu podejmowania wspólnej decyzji, o którym mowa w niniejszym ustępie, w odniesieniu do zastosowania art. 123 i 124 oraz art. 136 ust. 2 oraz w celu ułatwienia podejmowania wspólnych decyzji.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie dziesiątym, zgodnie z procedurą określoną w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.”;

- 33) w art. 130 ust. 1 akapit pierwszy i drugi otrzymują brzmienie:

„1. W przypadku wystąpienia sytuacji kryzysowej, w tym w sytuacji określonej w art. 18 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, lub w sytuacji niekorzystnych zmian na rynkach, która to sytuacja potencjalnie zagraża płynności na rynku i stabilności systemu finansowego w którymkolwiek z państw członkowskich, w którym grupa otrzymała zezwolenie na działalność lub w którym umiejscowione są ważne oddziały, o których mowa w art. 42a, organ odpowiedzialny za nadzór skonsolidowany, zgodnie z rozdziałem 1 sekcją 2, zawiadamia tak szybko, jak to możliwe, EUNB, ERRS oraz organy, o których mowa w akapicie czwartym art. 49 i 50, oraz przekazuje im wszystkie informacje kluczowe dla realizacji ich zadań. Obowiązki te mają zastosowanie w stosunku do wszystkich właściwych organów, o których mowa w art. 125 i 126 oraz do właściwego organu określonego w art. 129 ust. 1.

Jeżeli organ, o którym mowa w art. 49 akapit czwarty, po weźmie wiadomość o sytuacji opisanej w akapicie pierwszym, zawiadamia o tym w najkrótszym możliwym terminie właściwe organy określone w art. 125 i 126 oraz EUNB.”;

- 34) w art. 131 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Właściwe organy odpowiedzialne za udzielenie zezwolenia przedsiębiorstwu zależnemu przedsiębiorstwa dominującego będącego instytucją kredytową mogą, na mocy dwustronnego porozumienia i zgodnie z art. 28 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, przekazać swoje kompetencje w zakresie nadzoru właściwym organom, które udzieliły zezwolenia przedsiębiorstwu dominującemu i sprawują nad nim nadzór, tak aby organy te mogły przejąć odpowiedzialność za nadzór nad tym przedsiębiorstwem zależnym zgodnie z niniejszą dyrektywą. EUNB jest powiadamiany o istnieniu i treści takich porozumień. Przesyła on te informacje właściwym organom pozostałych państw członkowskich oraz Europejskiemu Komitetowi Bankowemu.”;

- 35) w art. 131a wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organ odpowiedzialny za nadzór konsolidujący ustanawia kolegia organów nadzoru w celu ułatwienia realizacji zadań, o których mowa w art. 129 i art. 130 ust. 1, oraz, w oparciu o wymogi poufności, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, oraz zgodnie z prawem Unii, gwarantuje, w odpowiednich przypadkach, odpowiednią koordynację i współpracę z właściwymi organami państw trzecich.

EUNB przyczynia się do wspierania wydajnego, skutecznego i konsekwentnego funkcjonowania kolegiów organów nadzoru, o których mowa w niniejszym artykule, oraz monitoruje takie ich funkcjonowanie, zgodnie z art. 21 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010. EUNB, jeżeli uzna to za stosowne, uczestniczy w tym procesie i jest uznawana za właściwy organ dla tego celu.

Kolegia organów nadzoru zapewniają ramy umożliwiające organowi odpowiedzialnemu za nadzór konsolidujący, EUNB i pozostałym zainteresowanym właściwym organom realizację następujących zadań:

- a) wymiany informacji między nimi i z Europejskim Urzędem Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Bankowego) zgodnie z art. 21 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010;
- b) akceptacji, w odpowiednich przypadkach, powierzenia zadań na zasadzie dobrowolności i delegowania obowiązków na zasadzie dobrowolności;
- c) określania programów nadzoru na podstawie oceny ryzyka grupy zgodnie z art. 124;
- d) zwiększenia efektywności nadzoru poprzez wyeliminowanie powielających się wymogów nadzorczych, włącznie z tymi, które dotyczą wniosków o dostarczenie informacji, o których mowa w art. 130 ust. 2 i art. 132 ust. 2;
- e) konsekwentnego stosowania wymogów ostrożnościowych na mocy niniejszej dyrektywy w stosunku do wszystkich podmiotów w ramach grupy bankowej, bez uszczerbku dla opcji i swobody działania przewidzianych w przepisach unijnych;
- f) stosowania art. 129 ust. 1 lit. c) z uwzględnieniem pracy wykonywanej przez inne fora utworzone w tym obszarze.

Właściwe organy i wchodzące w skład kolegiów organów nadzoru oraz EUNB ściśle ze sobą współpracują. Wymogi poufności wynikające z rozdziału 1 sekcja 2 nie zakazują właściwym organom wymiany informacji poufnych w ramach kolegiów organów nadzoru. Ustanawianie i funkcjonowanie kolegiów organów nadzoru nie wpływa na prawa i obowiązki właściwych organów na mocy niniejszej dyrektywy.”;

b) w ust. 2:

(i) akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„W celu zapewnienia spójnej harmonizacji niniejszego artykułu EUNB może opracowywać projekty regulacyjnych standardów technicznych pod kątem określenia ogólnych warunków funkcjonowania kolegiów organów nadzoru.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie drugim, zgodnie z procedurą określoną w z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

W celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania niniejszego artykułu, EUNB może opracowywać projekty wykonawczych standardów technicznych pod kątem ustalenia zasad operacyjnego funkcjonowania kolegiów organów nadzoru.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie czwartym, zgodnie z procedurą określoną w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.”;

(ii) akapit szósty otrzymuje brzmienie:

„Z zastrzeżeniem wymogów poufności wynikających z rozdziału 1 sekcja 2 organ odpowiedzialny za nadzór skonsolidowany informuje EUNB o działaniach kolegium organów nadzoru, w tym o sytuacjach kryzysowych, oraz przekazuje EUNB wszystkie informacje, które są szczególnie istotne w kontekście konwergencji w zakresie nadzoru.”;

36) w art. 132 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) po akapicie pierwszym dodaje się akapity w brzmieniu:

„Właściwe organy współpracują z EUNB na potrzeby niniejszej dyrektywy, zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1093/2010.

Właściwe organy udzielają EUNB niezwłocznie wszelkich informacji niezbędnych mu do wypełniania jego obowiązków wynikających z niniejszej dyrektywy i rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, zgodnie z art. 35 tego rozporządzenia.”;

b) dodaje się akapit w brzmieniu:

„Właściwe organy mogą powiadamiać EUNB o sytuacjach, w których:

- a) właściwy organ nie przekazał istotnych informacji; lub
- b) wniosek o współpracę, w szczególności dotyczący wymiany stosownych informacji, został rozpatrzony odmownie, lub w których nie podjęto w sprawie tego wniosku żadnych działań w odpowiednim terminie.

Bez uszczerbku dla art. 258 TFUE w takich przypadkach EUNB może, w sytuacjach, o których mowa w akapicie siódmym, skorzystać z uprawnień przysługujących mu na mocy art. 19 rozporządzenia UE nr 1093/2010.”;

37) w art. 140 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Właściwe organy odpowiedzialne za nadzór skonsolidowany sporządzają wykazy finansowych spółek holdingowych określonych w art. 71 ust. 2. Wykazy te są przekazywane właściwym organom pozostałych państw członkowskich, EUNB i Komisji.”;

38) w art. 143 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

(i) na końcu akapitu pierwszego dodaje się zdanie w brzmieniu:

„EUNB pomaga Komisji i Europejskiemu Komitetowi Bankowemu w wypełnianiu tych zadań, w tym określając, czy tego rodzaju wytyczne powinny podlegać aktualizacji.”;

(ii) akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Właściwy organ przeprowadzający weryfikację, o której mowa w ust. 1 akapit pierwszy, uwzględnia takie wytyczne. Do tego celu przed podjęciem decyzji właściwy organ zasięga opinii EUNB.”;

b) w ust. 3 akapit czwarty otrzymuje brzmienie:

„Opracowywane są techniki nadzoru umożliwiające osiągnięcie celów skonsolidowanego nadzoru określonych w niniejszym rozdziale, o czym informowane są pozostałe zaangażowane właściwe organy, EUNB i Komisja.”;

39) w art. 144 dodaje się akapity w brzmieniu:

„W celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania niniejszego artykułu, EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia formatu, struktury, spisu treści i daty corocznej publikacji ujawnień, o których mowa w niniejszym artykule. EUNB przedstawi Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 1 stycznia 2014 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie trzecim, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.”;

40) w art. 150 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania niniejszej dyrektywy w odniesieniu do warunków stosowania:

a) pkt 15–17 załącznika V;

b) pkt 23 lit. l załącznika V w odniesieniu do ustanawiania kryteriów ustalania właściwego stosunku między stałym a zmiennym składnikiem całkowitego wynagrodzenia oraz pkt 23 lit. o) ppkt (ii) załącznika V w odniesieniu do określania klas instrumentów spełniających warunki określone w tym punkcie;

c) części 2 załącznika VI w odniesieniu do ustanawiania czynników ilościowych, o których mowa w pkt 12, czynników jakościowych, o których mowa w pkt 13, i wzorca, o którym mowa w pkt 14;

EUNB przedstawi Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 1 stycznia 2014 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.”;

41) w art. 156 wprowadza się następujące zmiany:

a) wyrażenie „Komitet Europejskich Organów Nadzoru Bankowego” we wszelkich formach gramatycznych zastępuje się wyrażeniem „EUNB”;

b) akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Komisja, we współpracy z EUNB i państwami członkowskimi, oraz uwzględniając wkład Europejskiego Banku Centralnego, monitoruje okresowo, czy niniejsza dyrektywa, wraz z dyrektywą 2006/49/WE, ma znaczący wpływ na cykl gospodarczy i w świetle tej analizy rozważa, czy uzasadnione byłoby podjęcie środków naprawczych.”.

Artykuł 10

Zmiany w dyrektywie 2006/49/WE

W dyrektywie 2006/49/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 18 dodaje się akapit w brzmieniu:

„5. Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Bankowego) (zwany dalej »EUNB«) ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 (*) może opracowywać projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia metod oceny, zgodnie z którymi właściwe organy wykorzystują do wyliczania wymogów kapitałowych zgodnie z niniejszą dyrektywą.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

(*) Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12.”;

2) w art. 22 ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„W przypadku gdy właściwe organy odstępują od obowiązku stosowania wymogów kapitałowych w ujęciu skonsolidowanym, o których mowa w niniejszym artykule, powiadamiają o tym Komisję i EUNB.”;

3) w art. 32 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Właściwe organy powiadamiają o tych procedurach EUNB, Radę i Komisję.”;

b) dodaje się akapit w brzmieniu:

„EUNB wydaje wytyczne związane z procedurami, o których mowa w niniejszym ustępie.”;

- 4) art. 36 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie wyznaczają właściwe organy mające zadanie wykonywania obowiązków przewidzianych niniejszą dyrektywą. Powiadamiają one o tym EUNB i Komisję, zaznaczając podział obowiązków.”;

- 5) w art. 38 ust. 1 dodaje się akapity w brzmieniu:

„Właściwe organy współpracują z EUNB na potrzeby niniejszej dyrektywy zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1093/2010.

Właściwe organy udzielają EUNB niezwłocznie wszelkich informacji niezbędnych mu do wypełniania jego obowiązków wynikających z niniejszej dyrektywy i rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 zgodnie z art. 35 tego rozporządzenia.”.

Artykuł 11

Zmiany w dyrektywie 2009/65/WE

W dyrektywie 2009/65/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 5 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„8. W celu zapewnienia spójnej harmonizacji niniejszego artykułu, Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) (zwany dalej »EUNGiPW«) ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 (*) może opracowywać projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia informacji, które należy udostępnić właściwym organom we wniosku o zezwolenie na prowadzenie działalności przez UCITS.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

(*) Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84.”;

- 2) w art. 6 ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„EUNGiPW powiadamiany jest o każdym udzielonym zezwoleniu i zamieszcza na swojej stronie internetowej aktualną listę spółek zarządzających, które otrzymały zezwolenie.”;

- 3) w art. 7 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„6. W celu zapewnienia spójnej harmonizacji niniejszego artykułu EUNGiPW może opracowywać projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia:

- a) informacji, jakich należy udzielić właściwym organom we wniosku spółki zarządzającej o wydanie zezwolenia, w tym programu działalności;
- b) wymogów, jakie mają zastosowanie do spółki zarządzającej zgodnie z ust. 2, oraz informacji dotyczących powiadomienia przewidzianych w ust. 3;

- c) wymogów mających zastosowanie do akcjonariuszy i uczestników posiadających znaczne pakiety akcji, jak również przeszkód, które mogą uniemożliwiać właściwym organom skuteczne wykonywanie funkcji nadzorczych przewidzianych w art. 8 ust. 1 niniejszej dyrektywy i art. 10 ust. 1–2 dyrektywy 2004/39/WE, zgodnie z art. 11 niniejszej dyrektywy.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

W celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania niniejszego artykułu EUNGiPW może opracowywać projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia warunków stosowania standardowych formularzy, wzorów i procedur dotyczących powiadomień lub przekazywania informacji przewidzianych w lit. a) i b) akapitu pierwszego.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie trzecim, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

- 4) art. 9 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Państwa członkowskie informują EUNGiPW oraz Komisję o wszelkich ogólnych trudnościach, jakie UCITS napotyka przy wprowadzaniu do obrotu swoich jednostek uczestnictwa w państwach trzecich.

Komisja analizuje niezwłocznie te trudności w celu znalezienia odpowiedniego rozwiązania. EUNGiPW wspomaga Komisję w wykonywaniu tego zadania.”;

- 5) w art. 11 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. W celu zapewnienia spójnej harmonizacji niniejszej dyrektywy EUNGiPW, w oparciu o niniejszy artykuł, może opracowywać projekty regulacyjnych standardów technicznych, aby sporządzić wyczerpujący wykaz informacji dotyczących art. 10b ust. 4 dyrektywy 2004/39/WE, które potencjalni nabywcy muszą umieścić w swoich powiadomieniach, bez uszczerbku dla art. 10a ust. 2 tej dyrektywy.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

W celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania niniejszego artykułu EUNGiPW, w oparciu o niniejszy artykuł, może opracowywać projekty wykonawczych standardów technicznych w celu stworzenia standardowych formularzy, wzorów i procedur dotyczących warunków procesu konsultacji między odpowiednimi właściwymi organami, dotyczących art. 10 ust. 4 dyrektywy 2004/39/WE.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie trzecim, zgodnie z procedurą określoną w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

6) w art. 12 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 3 wprowadza się następujące zmiany:

(i) akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„3. Bez uszczerbku dla art. 116, Komisja przyjmuje, w formie aktów delegowanych zgodnie z art. 112 ust. 2, 3 i 4 i z zastrzeżeniem warunków art. 112a i 112 b, środki określające procedury i ustalenia, o których mowa w ust. 1 akapit drugi lit. a), oraz struktury i wymogi organizacyjne w celu zminimalizowania konfliktów interesów, o których mowa w ust. 1 akapit drugi lit. b).”;

(ii) skreśla się akapit drugi;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4. W celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania niniejszego artykułu EUNGiPW może opracowywać projekty wykonawczych standardów technicznych w celu ustalenia warunków stosowania aktów delegowanych przyjmowanych przez Komisję w zakresie procedur, ustaleń, struktur i wymogów organizacyjnych, o których mowa w ust. 3.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

7) w art. 14 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

(i) w akapicie pierwszym zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„2. Bez uszczerbku dla art. 116 Komisja przyjmuje, w formie aktów delegowanych zgodnie z art. 112 ust. 2, 3 i 4 i z zastrzeżeniem warunków art. 112a i 112b, środki mające na celu zapewnienie, że spółka zarządzająca wywiązuje się z obowiązków określonych w ust. 1, a zwłaszcza w celu:”;

(ii) uchyla się akapit drugi;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. W celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania niniejszego artykułu EUNGiPW może opracowywać projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia przyjmowanych przez Komisję aktów delegowanych dotyczących kryteriów, zasad i kroków, o których mowa w ust. 2.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

8) w art. 17 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„10. W celu zapewnienia spójnej harmonizacji niniejszego artykułu EUNGiPW może opracowywać projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia informacji, które należy udostępnić zgodnie z ust. 1, 2, 3, 8 i 9.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

W celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania niniejszego artykułu EUNGiPW może opracowywać projekty wykonawczych standardów technicznych, by ustanawiać standardowe formularze, wzory i procedury do celów przekazywania informacji zgodnie z ust. 3 i 9.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie trzecim, zgodnie z procedurą określoną w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

9) w art. 18 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4a. W celu zapewnienia spójnej harmonizacji niniejszego artykułu EUNGiPW może opracowywać projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia informacji, które należy udostępnić zgodnie z ust. 1, 2 i 4.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

W celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania niniejszego artykułu EUNGiPW może opracowywać projekty wykonawczych standardów technicznych, by ustanawiać standardowe formularze, wzory i procedury do celów przekazywania informacji zgodnie z ust. 2 i 4.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie trzecim, zgodnie z procedurą określoną w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

10) w art. 20 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„5. W celu zapewnienia spójnej harmonizacji niniejszego artykułu EUNGiPW może opracowywać projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia informacji, które należy przekazać właściwym organom we wniosku dotyczącym zarządzania UCTIS mającego siedzibę w innym państwie członkowskim.

Komisja może przyjmować regulacyjne standardy techniczne, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

W celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania niniejszego artykułu EUNGiPW może opracowywać projekty wykonawczych standardów technicznych, by ustanawiać standardowe formularze, wzory i procedury do celów wymiany informacji.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie trzecim, zgodnie z procedurą określoną w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

11) w art. 21 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Jeżeli mimo środków podjętych przez właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego spółki zarządzającej – lub jeśli te środki okazały się niewystarczające albo są one niedostępne w danym państwie członkowskim – spółka zarządzająca nadal odmawia przedstawienia informacji, o które wystąpiło państwo członkowskie goszczące spółkę zarządzającą zgodnie z ust. 2 lub nadal narusza przepisy prawne lub wykonawcze, o których mowa w tym samym akapicie, obowiązujące w państwie członkowskim goszczącym spółkę zarządzającą, właściwe organy państwa członkowskiego goszczącego spółkę zarządzającą mogą podjąć następujące działania:

- a) po powiadomieniu właściwych organów macierzystego państwa członkowskiego spółki zarządzającej, przedsięwziąć stosowne środki, w tym środki wynikające z art. 98 i 99, w celu niedopuszczenia do dalszych naruszeń albo zastosowania kary w odpowiedzi na dalsze naruszenia, oraz – w razie potrzeby – pozbawienia tej spółki zarządzającej możliwości wykonywania dalszych transakcji na swoim terytorium. Państwa członkowskie zapewniają, aby na ich terytoriach możliwe było doręczanie dokumentów prawnych niezbędnych do podjęcia tych środków wobec spółek zarządzających. Jeżeli usługą świadczoną w państwie członkowskim goszczącym spółkę zarządzającą jest zarządzanie UCITS, państwo członkowskie goszczące spółkę zarządzającą może zażądać, aby spółka zarządzająca zaprzestała zarządzania UCITS; lub
- b) jeżeli uznają, że właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego spółki zarządzającej nie podjął wystarczających kroków, mogą powiadomić o tej sprawie EUNGiPW, który może skorzystać z uprawnień przysługujących mu na mocy art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

b) w ust. 7 akapity pierwszy i drugi otrzymują brzmienie:

„7. Przed zastosowaniem procedury ustanowionej w ust. 3, 4 lub 5 właściwe organy państwa członkowskiego goszczącego spółkę zarządzającą mogą, w nagłych przypadkach, zastosować wszelkie środki ostrożności niezbędne do ochrony interesów inwestorów i innych osób, na rzecz których świadczone są usługi. Komisja, EUNGiPW i właściwe organy innych zainteresowanych państw członkowskich są jak najszybciej informowane o takich środkach.

Po konsultacjach z właściwymi organami zainteresowanych państw członkowskich Komisja może zdecydować,

że dane państwo członkowskie musi zmienić lub uchylić te środki, bez uszczerbku dla uprawnień EUNGiPW określonych w art. 17 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

c) w ust. 9 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„9. Państwa członkowskie informują EUNGiPW oraz Komisję o liczbie i charakterze przypadków odmowy wydania zezwolenia na podstawie art. 17 lub odrzucenia wniosku na podstawie art. 20 oraz o zastosowaniu wszelkich środków na podstawie ust. 5 niniejszego artykułu.”;

12) w art. 23 ust. 6 wprowadza się następujące zmiany:

a) akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„6. Komisja może przyjmować, w formie aktów delegowanych zgodnie z art. 112 ust. 2, 3 i 4 i z zastrzeżeniem warunków art. 112a i 112b, środki odnośnie do środków, jakie powinien podjąć depozytariusz, aby wywiązać się z obowiązków wobec UCITS, którym zarządza spółka zarządzająca prowadząca przedsiębiorstwo w innym państwie członkowskim, łącznie z danymi, które należy włączyć do umowy standardowej zawieranej przez depozytariusza i spółkę zarządzającą zgodnie z ust. 5.”;

b) uchyla się akapit drugi;

13) w art. 29 dodaje się ustępy w brzmieniu:

„5. W celu zapewnienia spójnej harmonizacji niniejszej dyrektywy EUNGiPW może opracowywać projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia:

- a) informacji, jakich należy udzielić właściwym organom we wniosku spółki inwestycyjnej o wydanie zezwolenia, w tym programu działań; oraz
- b) przeszkód, które mogą uniemożliwiać właściwym organom skuteczne sprawowanie funkcji nadzorczych, zgodnie z ust. 1 lit. c).

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

6. W celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania niniejszego artykułu EUNGiPW może opracowywać projekty wykonawczych standardów technicznych, by ustanawiać standardowe formularze, wzory i procedury do celów przekazywania, o których mowa w ust. 5 akapit pierwszy lit. a).

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

14) art. 32 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Państwa członkowskie informują EUNGiPW oraz Komisję o tym, które spółki inwestycyjne korzystają z odstępstw przewidzianych w ust. 4 i 5.”;

15) w art. 33 ust. 6 wprowadza się następujące zmiany:

a) akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„6. Komisja może przyjmować, w formie aktów delegowanych zgodnie z art. 112 ust. 2, 3 i 4 i z zastrzeżeniem warunków art. 112a i 112b, środki odnośnie do środków, jakie powinien podjąć depozytariusz, aby wywiązać się z obowiązków wobec UCITS, którym zarządza spółka zarządzająca prowadząca przedsiębiorstwo w innym państwie członkowskim, łącznie z danymi, które należy włączyć do umowy standardowej zawieranej przez depozytariusza i spółkę zarządzającą zgodnie z ust. 5.”;

b) uchyla się akapit drugi;

16) w art. 43 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 5:

(i) akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„5. Komisja może przyjmować, w formie aktów delegowanych zgodnie z art. 112 ust. 2, 3 i 4 i z zastrzeżeniem warunków art. 112a i 112b, środki określające szczegółową zawartość, format i sposób udostępnienia informacji, o których mowa w ust. 1 i 3.”;

(ii) uchyla się akapit drugi;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„6. W celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania niniejszego artykułu EUNGiPW może opracowywać projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia warunków stosowania przyjmowanych przez Komisję aktów delegowanych dotyczących zawartości, formatu i sposobu udostępniania informacji, o których mowa w ust. 1 i 3 niniejszego artykułu.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

17) w art. 50 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4. W celu zapewnienia spójnej harmonizacji niniejszego artykułu EUNGiPW może opracowywać projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia warunków stosowania przepisów dotyczących kategorii aktywów, w które mogą inwestować UCITS zgodnie z niniejszym artykułem i z przyjętymi przez Komisję aktami delegowanymi dotyczącymi takich przepisów.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

18) w art. 51 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Właściwe organy zapewniają udostępnianie EUNGiPW, zgodnie z art. 35 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, oraz Europejskiej Radzie ds. Ryzyka Systemowego (»ERRS«), ustanowionej rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1092/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie wspólnotowego nadzoru makroostrożnościowego nad systemem finansowym i ustanowienia Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego (*) zgodnie z art. 15 tego rozporządzenia, wszelkich informacji otrzymanych na mocy akapitu trzeciego, zagregowanych w odniesieniu do wszystkich spółek zarządzających lub inwestycyjnych, które podlegają ich nadzorowi, w celu monitorowania ryzyka systemowego na szczeblu Unii.

(*) Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 1.”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Bez uszczerbku dla art. 116 Komisja przyjmuje, w formie aktów delegowanych zgodnie z art. 112 ust. 2, 3 i 4 i z zastrzeżeniem warunków art. 112a i 112b, środki określające:

a) kryteria oceny adekwatności procesu zarządzania ryzykiem stosowanego przez spółkę zarządzającą zgodnie z ust. 1 akapit pierwszy;

b) szczegółowe przepisy dotyczące odpowiedniej i niezależnej wyceny wartości instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym; oraz

c) szczegółowe przepisy dotyczące treści informacji i procedury, jaką należy zastosować w celu przekazania informacji, o których mowa w ust. 1 akapit trzeci, właściwym organom macierzystego państwa członkowskiego spółki zarządzającej.”;

c) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„5. W celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania niniejszego artykułu EUNGiPW może opracowywać projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia warunków stosowania przyjmowanych przez Komisję aktów delegowanych dotyczących kryteriów i zasad, o których mowa w ust. 4.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

19) art. 52 ust. 4 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Państwa członkowskie przesyłają EUNGiPW i Komisji wykaz kategorii obligacji, o których mowa w akapicie pierwszym, wraz z kategoriami upoważnionych do emitowania obligacji emitentów, zgodnie z przepisami i uzgodnieniami w zakresie nadzoru wymienionymi w tym akapicie, odpowiadających kryteriom określonym w niniejszym artykule. Zawiadomienie określające status oferowanych gwarancji jest załączone do tych wykazów. Komisja i EUNGiPW niezwłocznie przekazują te informacje pozostałym państwom członkowskim wraz z uwagami, które uznają za stosowne, a także udostępniają te informacje opinii publicznej na swojej stronie internetowej. Takie informacje mogą być przedmiotem wymiany poglądów w ramach Europejskiego Komitetu Papierów Wartościowych, o którym mowa w art. 112 ust. 1.”;

20) w art. 60 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 6:

(i) w akapicie pierwszym część wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„6. Komisja może przyjmować, w formie aktów delegowanych zgodnie z art. 112 ust. 2, 3 i 4 i z zastrzeżeniem warunków art. 112a i 112b, środki określające.”;

(ii) uchyla się akapit drugi;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„7. W celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania niniejszego artykułu EUNGiPW może opracowywać projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia warunków stosowania przyjmowanych przez Komisję aktów delegowanych dotyczących umowy, środków i procedur, o których mowa w ust. 6.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

21) w art. 61 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Komisja może przyjmować, w formie aktów delegowanych zgodnie z art. 112 ust. 2, 3 i 4 i z zastrzeżeniem warunków art. 112a i 112b, środki określające dokładniej:

a) szczegółowe kwestie, które muszą zostać włączone do umowy, o której mowa w ust. 1; oraz

b) rodzaje nieprawidłowości wspomnianych w ust. 2, które uznaje się za mające negatywny wpływ na UCITS powiązane.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4. W celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania niniejszego artykułu EUNGiPW może opracowywać projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia warunków stosowania przyjmowanych przez Komisję aktów delegowanych dotyczących umowy, środków i rodzajów nieprawidłowości, o których mowa w ust. 3.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

22) w art. 62 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Komisja może przyjmować, w formie aktów delegowanych zgodnie z art. 112 ust. 2, 3 i 4 i z zastrzeżeniem warunków art. 112a i 112b, środki określające treść umowy, o której mowa w ust. 1 akapit pierwszy.”;

23) w art. 64 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Komisja może przyjmować, w formie aktów delegowanych zgodnie z art. 112 ust. 2, 3 i 4 i z zastrzeżeniem warunków art. 112a i 112b, środki określające:

a) format i sposób udostępniania informacji, o których mowa w ust. 1; lub

b) jeżeli UCITS powiązane przekazuje całość lub część swoich aktywów UCITS podstawowemu w zamian za jego jednostki, procedurę wyceny i audytu takiego wkładu rzeczowego oraz rolę w tym procesie depozytariusza UCITS powiązanego.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„5. W celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania dotyczących przekazywania informacji EUNGiPW może opracowywać projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia warunków stosowania przyjmowanych przez Komisję aktów delegowanych dotyczących formatu i sposobu udostępniania informacji oraz procedury, o których mowa w ust. 4.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

24) w art. 69 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„5. W celu zapewnienia spójnej harmonizacji niniejszego artykułu EUNGiPW może opracowywać projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia przepisów dotyczących zawartości prospektu emisyjnego, sprawozdania rocznego oraz sprawozdania półrocznego, określonej w załączniku I, jak również formatu tych dokumentów.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

25) w art. 75 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Komisja może przyjmować, w formie aktów delegowanych zgodnie z art. 112 ust. 2, 3 i 4 i z zastrzeżeniem warunków art. 112a i 112b, środki określające konkretne warunki, które muszą zostać spełnione w przypadku udostępniania prospektu emisyjnego na trwałym nośniku innym niż papier lub za pośrednictwem strony internetowej, która nie stanowi trwałego nośnika informacji.”;

26) w art. 78 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Komisja przyjmuje, w formie aktów delegowanych zgodnie z art. 112 ust. 2, 3 i 4 i z zastrzeżeniem warunków art. 112a i 112b, środki określające:

- a) szczegółową i wyczerpującą zawartość kluczowych informacji dla inwestorów, o których mowa w ust. 2, 3 i 4 i które muszą być udostępniane inwestorom;
- b) szczegółową i wyczerpującą zawartość kluczowych informacji dla inwestorów, które muszą być udostępniane inwestorom w następujących przypadkach szczególnych:
 - (i) w przypadku UCITS posiadających różne subfundusze, kluczowe informacje dla inwestorów, które muszą być udostępniane inwestorom nabywającym jednostki poszczególnych subfunduszy, w tym na temat sposobu zmiany jednego subfunduszu na drugi oraz kosztów z tym związanych;
 - (ii) w przypadku UCITS oferujących różne kategorie jednostek – kluczowe informacje dla inwestorów, które muszą być udostępniane inwestorom nabywającym poszczególne kategorie jednostek;
 - (iii) w przypadku modeli typu fundusz funduszy, kluczowe informacje dla inwestorów, które muszą być udostępniane inwestorom nabywającym jednostki UCITS inwestującego w inne UCITS lub inne przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania, o których mowa w art. 50 ust. 1 lit. e);
 - (iv) w przypadku modeli funduszy podstawowych i powiązanych, kluczowe informacje dla inwestorów, które muszą być udostępniane inwestorom nabywającym jednostki UCITS powiązanego; oraz
 - (v) w przypadku UCITS strukturyzowanych, UCITS z ochroną kapitału lub innych podobnych UCITS, kluczowe informacje dla inwestorów, które muszą być udostępniane inwestorom w związku ze szczególnymi cechami takich UCITS; oraz
- c) szczególne informacje o określonych w ust. 5 formacie i sposobie przedstawiania kluczowych informacji dla inwestorów, które muszą być udostępniane inwestorom.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„8. W celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania niniejszego artykułu EUNGiPW może opracowywać projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia warunków stosowania przyjmowanych przez Komisję zgodnie z ust. 7 aktów delegowanych dotyczących informacji, o których mowa w ust. 3.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

27) art. 81 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komisja może przyjmować, w formie aktów delegowanych zgodnie z art. 112 ust. 2, 3 i 4 i z zastrzeżeniem warunków art. 112a i 112b, środki określające konkretne warunki, które muszą zostać spełnione w przypadku dostarczania kluczowych informacji dla inwestorów na trwałym nośniku innym niż papier lub za pośrednictwem strony internetowej, która nie stanowi trwałego nośnika.”;

28) w art. 83 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. W celu zapewnienia spójnej harmonizacji niniejszego artykułu EUNGiPW może opracowywać projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia wymogów wynikających z niniejszego artykułu dotyczących zaciągania pożyczek.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

29) w art. 84 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4. W celu zapewnienia spójnej harmonizacji niniejszego artykułu EUNGiPW może opracowywać projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia warunków, jakie musi spełnić UCITS po przyjęciu czasowego zawieszenia odkupu lub umorzenia jednostek UCITS, o którym mowa w ust. 2 lit. a), po podjęciu decyzji o zawieszeniu.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

30) art. 95 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 95

1. Komisja może przyjmować, w formie aktów delegowanych zgodnie z art. 112 ust. 2, 3 i 4 i z zastrzeżeniem warunków art. 112a i 112b, środki określające:

a) zakres informacji, o których mowa w art. 91 ust. 3;

- b) ułatwienie właściwym organom państwa członkowskiego goszczącego UCITS dostępu do informacji lub dokumentów, o których mowa w art. 93 ust. 1, 2 i 3 zgodnie z art. 93 ust. 7.

2. W celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania art. 93 EUNGiPW może opracowywać projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia:

- a) formatu i treści standardowego modelu powiadomienia w formie pisemnej stosowanego przez UCITS do celów powiadomienia, o którym mowa w art. 93 ust. 1 łącznie ze wskazaniem, do których dokumentów odnosi się tłumaczenie;
- b) formy i treści standardowego modelu zaświadczenia stosowanego przez właściwe organy państw członkowskich, przewidzianego w art. 93 ust. 3;
- c) procedury wymiany informacji oraz wykorzystywania łączności elektronicznej przez właściwe organy do celów powiadamiania zgodnie z art. 93.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

31) art. 97 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie wyznaczają właściwe organy, które wykonują funkcje przewidziane w niniejszej dyrektywie. Powiadamiają one o tym EUNGiPW i Komisję, określając podział obowiązków.”;

32) w art. 101 wprowadza się następujące zmiany:

- a) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. Właściwe organy współpracują z EUNGiPW na potrzeby niniejszej dyrektywy zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1095/2010.

Właściwe organy niezwłocznie udzielają EUNGiPW wszelkich informacji niezbędnych mu do wypełniania jego obowiązków, zgodnie z art. 35 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

- b) ust. 8 i 9 otrzymują brzmienie:

„8. Właściwe organy mogą powiadomić EUNGiPW o sytuacjach, w których wniosek:

- a) o wymianę informacji przewidziany w art. 109 nie został rozpatrzony w odpowiednim terminie lub został odrzucony;
- b) o przeprowadzenie dochodzenia lub kontroli na miejscu przewidziany w art. 110 został odrzucony lub nie został rozpatrzony w odpowiednim terminie; lub

- c) o udzielenie zezwolenia na to, by urzędnicy tego organu towarzyszyli urzędnikom właściwego organu innego państwa członkowskiego, został odrzucony lub nie został rozpatrzony w odpowiednim terminie.

Nie naruszając art. 258 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), EUNGiPW może, w sytuacjach, o których mowa w akapicie pierwszym, skorzystać z uprawnień przysługujących mu na mocy art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, bez uszczerbku dla możliwości odmowy działania na wniosek o udzielenie informacji lub o przeprowadzenie dochodzenia przewidziany w ust. 6 niniejszego artykułu oraz dla możliwości podjęcia działania EUNGiPW w tych przypadkach zgodnie z art. 17 tego rozporządzenia.

9. W celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania niniejszego artykułu EUNGiPW może opracowywać projekty wykonawczych standardów technicznych w celu opracowywania wspólnych procedur dotyczących współpracy między właściwymi organami w zakresie kontroli na miejscu i dochodzeń, o których mowa w ust. 4 i 5.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

33) w art. 102 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 2 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„2. Ustęp 1 nie stanowi przeszkody dla właściwych organów państw członkowskich w wymianie informacji zgodnie z niniejszą dyrektywą albo innym prawem Unii mającym zastosowanie do UCITS lub do przedsiębiorstw wnoszących wkład do ich działalności. Nie stanowi też przeszkody dla przekazywania tych informacji przez właściwe organy EUNGiPW zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1095/2010 lub ERRS. Informacje te podlegają warunkom zachowania tajemnicy zawodowej określonym w ust. 1.”;

- b) w ust. 5 dodaje się literę w brzmieniu:

„d) EUNGiPW ustanowionym rozporządzeniem (UE) nr 1093/2010, Europejskim Urzędem Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Bankowego) ustanowionym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 (*), Europejskim Urzędem Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru nad Ubezpieczeniami i Pracowniczymi Programami Emerytalnymi) ustanowionym na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 000/2010 (**) oraz ERRS.

(*) Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12.

(**) Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 48.”;

34) w art. 103 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Państwa członkowskie przekazują EUNGiPW, Komisji oraz pozostałym państwom członkowskim nazwy organów, które mogą otrzymywać informacje na mocy ust. 1.”;

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Państwa członkowskie przekazują EUNGIPW, Komisji oraz pozostałym państwom członkowskim nazwy organów, które mogą otrzymywać informacje na mocy ust. 4.”;

35) art. 105 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 105

W celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania przepisów niniejszej dyrektywy dotyczących wymiany informacji, EUNGIPW może opracowywać projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia warunków stosowania dotyczących procedur wymiany informacji między właściwymi organami oraz między właściwymi organami a EUNGIPW.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

36) w art. 108 ust. 5 wprowadza się następujące zmiany:

a) akapit pierwszy lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) jeżeli to konieczne, przekazują sprawę EUNGIPW, który może podjąć działanie zgodnie z uprawnieniami przyznanymi mu na mocy art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

b) akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Komisja oraz EUNGIPW są niezwłocznie powiadamiane o wszelkich środkach podjętych na mocy akapitu pierwszego lit. a).”;

37) tytuł rozdziału XIII otrzymuje brzmienie:

„AKTY DELEGOWANE I UPRAWNIENIA WYKONAWCZE”;

38) art. 111 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 111

Komisja może przyjąć zmiany techniczne do niniejszej dyrektywy w następujących obszarach:

- wyjaśnianie definicji w celu zapewnienia spójnej harmonizacji i jednolitego stosowania niniejszej dyrektywy w całej Unii; lub
- dostosowywanie terminologii i formułowanie definicji stosownie do kolejnych aktów dotyczących UCITS i spraw pokrewnych.

Środki, o których mowa w akapicie pierwszym, przyjmowane są w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 112 ust. 2, 3 i 4 i z zastrzeżeniem warunków art. 112a i 112b.”;

39) art. 112 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 112

1. Komisję wspomaga Europejski Komitet Papierów Wartościowych ustanowiony na mocy decyzji Komisji 2001/528/WE.

2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 12, 14, 23, 33, 43, 51, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 i 111, powierza się Komisji na okres czterech lat od dnia 4 stycznia 2011 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazanych uprawnień w terminie najpóźniej sześciu miesięcy przed zakończeniem okresu czterech lat. Przekazanie uprawnienia jest automatycznie przedłużane na taki sam okres, chyba że Parlament Europejski lub Rada odwołają je zgodnie z art. 112a.

3. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja powiadamia o tym równocześnie Parlament Europejski i Radę.

4. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych przekazywane są Komisji z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 112a i 112b.”;

40) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 112a

Odwołanie przekazanych uprawnień

1. Przekazanie uprawnień, o których mowa w art. 12, 14, 23, 33, 43, 51, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 i 111, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub Radę.

2. Instytucja, która rozpoczęła wewnętrzną procedurę w celu podjęcia decyzji, czy odwołać przekazanie uprawnienia, dokłada starań, aby poinformować drugą instytucję i Komisję odpowiednio wcześniej przed podjęciem ostatecznej decyzji, wskazując przekazane uprawnienie, które mogłoby zostać odwołane.

3. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie uprawnienia określonego w tej decyzji. Staje się ona skuteczna natychmiast lub od późniejszej daty, która jest w niej określona. Nie wpływa ona na ważność aktów delegowanych już obowiązujących. Jest ona publikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 112b

Sprzeciw wobec aktów delegowanych

1. Parlament Europejski lub Rada mogą wnieść sprzeciw wobec aktu delegowanego w terminie trzech miesięcy od daty notyfikacji. Z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady termin ten może zostać przedłużony o trzy miesiące.

2. Jeżeli przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 1, ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyrażą sprzeciwu wobec aktu delegowanego, akt ten publikowany jest w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* i wchodzi w życie z dniem w nim określonym.

Akt delegowany może zostać opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* i wejść w życie przed upływem tego terminu, jeżeli zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformują Komisję o swoim zamiarze niewyrażania sprzeciwu.

3. W przypadku sprzeciwu wobec aktu delegowanego ze strony Parlamentu Europejskiego lub Rady wyrażonego w terminie, o którym mowa w ust. 1, akt delegowany nie wchodzi w życie. Zgodnie z art. 296 TFUE instytucja, która wyraziła sprzeciw, wskazuje powody swego sprzeciwu wobec aktu delegowanego.”.

Artykuł 12

Przegląd

Do dnia 1 stycznia 2014 r. Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie, w którym określa, czy Europejskie Urzędy Nadzoru przedłożyły projekty regulacyjnych standardów technicznych i projekty wykonawczych standardów technicznych przewidziane w niniejszej dyrektywie, niezależnie od tego, czy ich przedłożenie jest obowiązkowe lub opcjonalne, oraz wszelkie odpowiednie wnioski.

Artykuł 13

Transpozycja

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do spełnienia wymogów art. 1 pkt 1 i 2, art. 2 pkt 1 lit. a), art. 2 pkt 2, 5, 7 i 9, art. 2 pkt 11 lit. b), art. 3 pkt 4, art. 3 pkt 6 lit. a) i b), art. 4 pkt 1) lit. a), art. 4 pkt 3, art. 5 pkt 5 lit. a), art. 5 pkt 5 lit. b) akapit pierwszy, art. 5 pkt 6, 8, 9 (w odniesieniu do art. 18 ust. 3 dyrektywy 2003/71/WE), art. 5 pkt 10, art. 5 pkt 11 lit. a) i b), art. 5 pkt 12, art. 6 pkt 1 (w odniesieniu do art. 5 ust. 3 akapit pierwszy

dyrektywy 2004/39/WE), art. 6 pkt 3, art. 6 pkt 5 lit. a), art. 6 pkt 10, 13, 14 i 16, art. 6 pkt 17 lit. a) i b), art. 6 pkt 18 i 19 (w odniesieniu do art. 53 ust. 3 akapit pierwszy dyrektywy 2004/39/WE), art. 6 pkt 21 lit. a) i b), art. 6 pkt 23 lit. b), art. 6 pkt 24, 25 i 27, art. 7 pkt 12 lit. a), art. 7 pkt 13, 14, 15 i 16, art. 9 pkt 1 lit. a), art. 9 pkt 2, 3, 4, 10, 11, 12, 15, 16, 17, 18, 20, 29 i 32, art. 9 pkt 33 lit. d) ppkt (ii)–(iv), art. 9 pkt 34 i 35, art. 9 pkt 36 lit. b) ppkt (ii), art. 9 pkt 37 lit. b), art. 9 pkt 38 i 39, art. 10 pkt 2, art. 10 pkt 3 lit. a), art. 10 pkt 4, art. 11 pkt 2, 4, 11, 14, 19 i 31, art. 11 pkt 32 lit. b) w odniesieniu do art. 101 ust. 8 dyrektywy 2009/65/WE oraz art. 11 pkt 33, 34 i 36 niniejszej dyrektywy do 31 grudnia 2011 r. Niezwłocznie przekażą Komisji tekst tych przepisów oraz tabelę korelacji pomiędzy tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 14

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 15

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 24 listopada 2010 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

J. BUZEK

W imieniu Rady

Przewodniczący

O. CHASTEL

Przewodniczący